

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 7
Juli
- august
2016
20. årg.

Efter Brexit: Kampen mod EU fortsætter

TEMA: Brexit - og efter
NATO truer med krig i Europa
Løkke! Hvor er arbejdspladserne?

ARBEJDERNE SIGER EU GOODBYE

EU og NATO sikrer ikke fred og fremgang

Den største løgn om Den europæiske Union er, at den er et 'Fredens projekt', der redder det europæiske kontinent fra krige mellem gamle fjender. EU og dets medlemslande har været indblandet i en hel stribe krige. Ikke bare i Mellemøsten, Asien og Afrika og i forbindelse med den såkaldte krig mod terror siden 2001. Men også direkte og indirekte i krige på det europæiske kontinent senest borgerkrigen i Ukraine, udløst af et vestligt kup.

For nogle år siden blev SFs Holger K. Nielsen ikke træt af at skamrose EU som en faktor for fred, som en progressiv kraft i global sammenhæng. Det var dengang SFs overgang fra modstander til EU-tilhængerparti skulle have en grund. EU kunne stilles op som en modpol mod USA og krigsalliancen NATO,

Der er intet tilbage af den fortælling. EU, USA og NATO går hånd i hånd om oprustning, krige og kontrol over resten af verden. EU var med på NATO-topmødet i Warszawa den 8.-9. juli, hvor det nære partnerskab blev understreget med en række konkrete oprustningstiltag. Krig er på dagsordenen – også i Europa.

For kort tid siden offentliggjorde EU's 'udenrigsminister' Federica Mogherini et dokument om EU's fremtidige globale strategi. Det fastslår at EU satser på at uddybe et verdensomspændende samarbejde med NATO, og at det satser på at få gennemført transatlantiske økonomiske aftaler som TTIP (med USA) og CETA (med Canada) som søjler i Unionens globale ekspansion på basis af 'fælles værdier'.

Det er EU's strategi for krig, ekspansion og udplyndring af folkene. På det europæiske kontinent eksisterer allerede en ny kold krig mod Rusland. Krigsforberedelserne intensiveres fra nord til syd.

EU er monopolernes Union, de europæiske imperialisters og gamle kolonimagters sammenslutning.

At EU heller ikke er et projekt for social fremgang eller velfærd blev kraftigt understreget, da et flertal af briterne stemte sig ud. Det var ikke fordi mere end halvdelen af briterne er

højreorienterede, fremmedfjendske og racistiske nationalister. Det var en klasseafstemning. Og de britiske arbejdere sagde Nej til Cameron og EU-eliten, fordi EU ikke har gjort noget som helst godt for arbejderne. Den nyliberale nedskæringspolitik har formindsket reallønnen, forringet velfærdsordninger over hele linjen, hævet pensionsalderen og sænket pensioner og andre sociale ydelser. Og EU's plan er simpelthen mere af samme slags i en fuldt udbygget politisk union – 'Europas Forenede Stater' fra 2025.

Stemmen for Brexit er simpelthen et udtryk for at de britiske arbejdere har fået nok og vil noget andet. De lyttede ikke til elitens kor, der messede 'katastrofe' ved et Leave. Nu bliver Brexit en realitet.

Begge de store pro-EU partier i Storbritannien, Konservative og Labour, blev ramt af lynnedslaget og kom i akut lederkrise. David Cameron havde tænkt sig at blive som partileder og premierminister til engang i efteråret. Men EU har ikke accepteret en usikker situation. Forhandlingerne om Brexit skal i gang. Derfor var der pludselig kun

én kandidat til posten som partileder og premierminister efter Cameron. I løbet af tre dage var han ude af Downing Street 10 og Theresa May - hans indenrigsminister og støtte under kampagnen for at blive i EU – var rykket ind. Dermed lægges op til en studehandel mellem EU og Tory-regeringen. Til at de britiske arbejdere kommer til at betale prisen for den aftale, som bliver resultatet i sidste ende.

Brexit har sat gang i bevægelser for folkeafstemninger og udtræden af EU i mange medlemslande. Og samtidig til at bevægelserne i de forskellige medlemslande mod den fælles nyliberale reformpolitik udvikler sig.

Det står mere og mere klart for arbejderne og de folkelige kræfter at fjenden ikke er en trussel fra Rusland, som forstørres ud over alle grænser – men lige præcis er monopolernes politiske, 12. økonomiske og militære alliancer som NATO og EU, som må bekæmpes samlet som de partnere i reaktion, de er.

Redaktionen 12. juli 2016

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 50 55 99 30
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner
1 år 600 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
19. august 2016
Deadline næste nr. 12.08.16

Chilcot-rapporten:

Tony Blair sendte Storbritannien i krig uden berettigelse – Anders Fogh Rasmussen gjorde det samme

Tony Blair var som premierminister ansvarlig for, at Storbritannien gik med i angrebskrigen mod Irak fra 2003. Han kritiseres kraftigt i den længe ventede Chilcot-rapport. Den konstaterer, at Bush og Blair valgte krigen, uden at alle fredelige muligheder var opbrugt, og ved at sætte FN til side. Kritikpunkterne vil direkte kunne overføres til den daværende danske statsminister Anders Fogh Rasmussen, deres nære våbenbroder.

I Storbritannien er der en vis tradition for at undersøge en regerings fejltrin med henblik på at drage lære af dem. Derfor er der nu, 13 år efter Irak-krigen blev indledt, kommet en længe ventet rapport om den britiske rolle i krigen og Blairs personlige ansvar.

Kritikken er hård:

– Storbritannien gik i krig, før man havde afsøgt, om der var fredelige løsninger på konflikten. Militær handling var ikke den sidste udvej, siger sir John Chilcot, formand for kommissionen bag den britiske Irak-undersøgelse.

Ligesom Anders Fogh præsenterede Tony Blair præsenterede oplysningerne om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, 'med en sikkerhed, som ikke kunne retfærdiggøres'. Som bekendt fandtes de ikke.

Beslutningen om at gå i krig i Irak blev baseret på efterretninger fyldt med fejl, siger Chilcot. Det gælder helt sikkert ikke i mindre grad for den danske krigsdeltagelse.

Den britiske Irak-kommission har arbejdet med dokumenter og afhøringer i de seneste syv år. Den har blandt andet haft fokus på 29 notater udvekslet mellem Tony Blair og den amerikanske præsident George W. Bush i årene 2000-2003.

Samtidig har Chilcot-rapporten sine begrænsninger. Det er en rapport fra og til det britiske establishment. Den kan

finde en eller flere personer at hænge et ansvar op på – men den vil aldrig sætte det britiske politiske eller økonomiske system under anklage.

Tony Blair og Anders Fogh Rasmussen arbejdede tæt sammen som væbnere for George W. Bush. Hvad Blair kritiseres så hårdt for, kan næsten direkte

Krigsforbrydere

overføres på Fogh. Men i Danmark skal der dækkes over fejltagelser og forbrydelser. Den første handling som regeringsparti fra den nuværende Løkke-regerings side var at nedlægge den Irak-kommission, der var nedsat efter britisk mønster.

Chilcot-undersøgelsen har lagt en

dæmper på Blairs muligheder på den internationale scene efter hans fratræden som premierminister i 2007. Fogh blev som bekendt belønnet med posten som generalsekretær for krigsalliancen NATO.

Den britiske antikrigsbevægelse og andre demokratiske kræfter vil se Blair retsforfulgt og dømt for hans rolle i en forbryderisk krig. Chilcot-rapporten frikender ham ikke, men giver tværtimod skyts til tunge anklager. De rammer også krigsforbryderen Anders Fogh Rasmussen.

På trods af at der er et massivt ønske i Danmark om at få genetableret Irak-kommissionen, afviser Løkke-regeringen det blankt. Et folkeligt initiativ, Tribunalforeningen til undersøgelse af Danmarks krige i Irak og Afghanistan, arbejder på at få belyst de spørgsmål, som den nu opløste Irak-kommission skulle besvare.

Venstre-regeringen, hvis statsminister og andre ministre var dybt involverede i Irak-krigen, vil gøre, hvad de kan, for at forhindre, at sandheden om den danske Irak-krig kommer frem. Regeringen lyver og manipulerer. Men stadig flere kræfter er også i Danmark overbevist om, at Irak-krigen byggede på løgn, og at de ansvarlige bør drages til ansvar. Chilcot-rapporten bestyrker det. Og krigsforbrydelser har ingen forældelsesfrist.

Kære Lars Løkke og kompagni:

Vi er fleksible, men hvor er jobbene?

Af Lisbeth Sand, Formand for Folkebevægelsen for Social retfærdighed

Jeg har arbejdet hele mit liv, fra jeg gik ud af folkeskolen, først som bygningsmaler, og senere, da byggeriet gik i stå, tog jeg uddannelsen som pædagog, fordi der var mangel på dem. Jeg har gjort det, samfundet forlanger af mig, været fleksibel og omstillingsparat, og egentlig ikke særlig politisk på nogen fløj. Nu er jeg så blevet 56 år gammel og er blevet sparet væk af Randers kommune. Dog har jeg lige haft et par måneders vikararbejde op til den 16.6. 2016.

Den 17.6. måtte jeg så atter en gang stille mig op i arbejdsløshedskøen og se, hvordan det borgerlige Danmark endnu en gang bruger syge og ledige som løftestang for deres spareiver. Nu er det ikke længere nok, at man er tvunget i gratis aktivering, har transporttid 1½ time hver vej samt er villig til at klikke på diverse ligegyldige links og stille til mindst lige så ligegyldige samtaler med jobcenteret. NEJ – nu vil man have, at jeg som arbejdsløs skal stå til rådighed over HELE landet for at få del i den forsikring, jeg har betalt til hele mit voksne liv.

Men som den superoptimist jeg er, vælger jeg at se positivt på det. Jeg har nemlig opgivet nogensinde at komme i arbejde i Randers. Randers er gang på gang kommet frem i landsdækkende medier som den by, hvor folk bliver kørt ned af systemet. Gang på gang bliver der sat fokus på dårlig sagsbehandling fra både familieafdelingen og jobcenteret, samtidig med at der bliver længere og længere mellem de varme hænder hos sundhedsfagligt og pædagogisk personale.

Hvis man overværer et byrådsmøde, føler man sig hensat til børnehaveklassen. Indforståede og ondskabsfulde jokes bliver smidt mod modstandere af egen politik. Det bruger man mere krudt på end politik, og det mærker man tydeligt. For gang på gang bliver der brugt millioner på projekter, som man bagefter må bruge flere millioner på at lave om igen.

Jeg vælger så at lade mig inspirere af Venstre og ringer til jobcenteret i Århus, fordi jeg jo godt kan se, at det ikke er så enkelt at pendle mellem Randers og Sjælland, når man ikke har en bil eller kørekort. Jeg vælger derfor at tænke, at Århus er et godt sted at starte. Med en praktik kan man vise, hvad man dur til, og måske få et regulært arbejde. Det vil blive dyrt i transport, men det må så være det. Jeg ringer derfor til jobcenteret for at finde ud af, hvordan man lige griber det her an, i den sikre overbevisning, at de naturligvis vil hjælpe mig, når jeg nu er omstillingsparat, som Venstre forlanger af os.

Resultatet ses i min opdatering på Facebook. Ingen hjælp at hente, og jeg sidder tilbage med en følelse af at blive kørt over af samfundet. Jeg tror ikke mine egne ører. De krav, som politikerne har til os, kan slet ikke lade sig gøre. Og tusind spørgsmål dukkede op i mit hoved. Men jeg nøjes med kun at nævne nogle stykker omkring jobcenteret. Og at fundere lidt over samfundet som helhed.

Hvor meget koster det lige i tid og penge, at sagsbehandleren ringer til Århus for at høre, om der er nogen, der mangler arbejdskraft? Jeg troede, de

skulle levere en sagsbehandling med udgangspunkt i den enkeltes behov. Jeg stiller ikke engang krav om løn den første måned.

Hvorfor ved jobcenteret ikke noget som helst om, hvor der mangler arbejdskraft? De siger, der er masser af jobs, men de kan tilsyneladende heller ikke finde dem.

Hvorfor hedder det et jobcenter, hvis ikke engang de skal holde øje med, i hvilke brancher der er flaskehalsproblemer? På et tidspunkt havde jeg faktisk fået et job på hånden, hvis jeg ville opdatere mit medicinkursus. Der blev givet afslag, og ikke engang mit tilbud om selv at betale det fik mig igennem. Så jeg fik ikke jobbet. Jeg er villig til omskoling og alt muligt, men da jeg har to uddannelser, kan jeg ikke få så meget som et kursus i at pille næse. Så dygtiggøre mig kan jeg ikke, og dermed kommer jeg længere og længere bagud i køen til de få jobs, der er.

Hvorfor samarbejder de ikke med andre byer til gavn for den fleksible lønmodtager, som gerne vil i kontakt med de arbejdsgivere, som konstant sidder og piber over, at de ikke kan få arbejdskraft?

Jeg tog gerne turen hver dag eller boede på en campingplads, mens jeg opfyldte en praktik, hvis det kunne give mig arbejde fremadrettet. Jeg flytter gerne efter et arbejde. Men også her render man panden imod.

Rigtigt mange af de praktikker, jobcentrene opretter, er ikke lavet for at give den arbejdsløse fast arbejde. Det er almindelig kendt, at den arbejdsløse går tilbage i køen, når praktikken er slut. I Randers kender jeg folk, som fortæller, at de har fået forlænget deres praktik i årevis. Jeg vil naturligvis gerne i praktik et sted, som MANGLER arbejdskraft, så jeg kan bevise, at jeg magter opgaven.

Så sig ikke, jeg ikke er fleksibel. Jeg vil arbejde stort set gratis den første måned for at få foden indenfor. Men jeg vil ikke bo på en campingplads på Sjælland for at blive snydt for løn, og derefter få sparket, fordi den næste arbejdsløse skal have æren af at arbejde gratis. Jeg er skam blevet tilbudt praktik inden for mit eget fag. Jeg blev tilbudt at arbejde gratis på den arbejdsplads, jeg blev fyret fra på grund af nedskæringer, og det endda med helt de samme opgaver som inden jeg blev afskediget.

Min konklusion på mine oplevelser med jobcenteret og min status som nasserøv og dovendidrik er, at Venstre bare endnu en gang er ude med riven mod syge og ledige. De giver de syge og ledige ansvaret for de mangler, systemet har, når de siger, vi skal være mere fleksible og omstillingsparate og mindre dovne.

Det er ikke OS, der er dovne og ufleksible, det er systemet, som er rigtigt og ikke lever op til kravene om at give en sagsbehandling, som tager udgangs-

punkt i den enkelte. Herregud, jeg er 56 år gammel og har slidt hele mit liv. Jeg har gigt, ondt her, der og alle vegne. For få år siden kunne jeg søge en førtidspension, eller i det mindste blive ved med at gå arbejdsløs til min pension. Dengang vidste man godt, at os over 55 ikke sådan lige kommer i arbejde igen, men ofte bliver fyret. Man lavede en regel om, at alle over 55 fik lov til at blive på understøttelse. I dag er hovedparten af dem, der ryger på kontanthjælp, over 50, og de må vinke farvel til både bil, hus, kolonihave samt den alderdom, de majsommeligt har sparet op til.

Brev til Løkke

Familier risikerer, hvis Venstre ikke bliver stoppet, at blive splittet i atomer, fordi mor arbejder i København og far i Gråsten. Børnene risikerer knæk efter knæk, fordi arbejdsløse bliver nomader i deres eget land. I forvejen lever rigtig mange børn under fattigdomsgrænsen med udstødelse til følge.

Kære Lars Løkke og kompagni!
Det kan godt være, det kommer bag på jer. Men vi er faktisk RIGTIGE mennesker af kød og blod. Vi har faktisk følelser og behov, som skal tilgodeses, hvis vi skal overleve. Det er ikke nok at kunne tømme den nærmeste Netto-container for mad og tøj. Mennesket lever ikke af føde alene. Vi har brug for tryk, varme, anerkendelse. Vi har brug for at være en del af et fællesskab. Og jeres politik udstøder stort set alle, der ikke tænker på samme måde som jer. I er i gang med en historisk udstødelse af befolkningsgrupper, som ikke tilhøre middelklassen og derover.

Flere og flere bliver psykisk syge og lever på gaden. Ældre må kigge langt efter de varme hænder. Små børn må dele EN pædagog med 16 andre børn. Folk, som har rejst ud for at dygtiggøre sig, bliver mødt med en integrationsydelse, som bevirker, at de har svært ved at finde vej til arbejdsmarkedet igen. Syge lever på kontanthjælp i stedet for pension, og vi må arbejde, til vi segner. Særligt den fattigste del af befolkningen, som lever hele 16 år kortere end den rigeste, fordi de bliver mere syge.

I det hele taget bliver samfundet mere og mere ulige, til stor skade for sammenhængskraften.

Det virker, som om I har stirret jer blinde på et regneark. Det virker, som I tror, det er godt med straf og pisk. Alle jeres tiltag mod syge og ledige tager maden, trygheden og anerkendelsen fra dem. Men I tager fejl.

Det er bekymrende, at I risikerer at skabe så meget vrede, at befolkningen slutter sig sammen i grupper, hvorfra de opildner hinanden til at gøre oprør. Spytklatten mod Pia Kjærsgård og volden mod Morten Bødskov ser jeg som kulminationen på en vrede, som er opstået af afmagt mod jeres hetz mod dele af befolkningen.

Jeg tror desværre, det bliver værre endnu, hvis ikke snart I politikere lærer at kigge indad og indse, at polarisering er til skade for alle i samfundet. Jeg er den rolige type, og selv jeg kan mærke afmagten og vreden og dermed lysten til at slå fra mig. Men I får mig ikke derud. Den dag jeg har slået nogen, har I vundet. Den sejr får I ikke.

Så med de allerkærligste hilsner
Lisbeth Sand

Lisbeths Facebook-opdatering efter telefonmødet med jobcenteret i Århus:

Opringning til jobcenteret

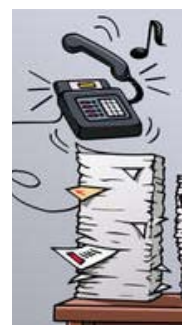
Mig: Goddag, jeg kan se, at regeringen vil have os arbejdsløse til at stå til rådighed i hele landet. Og da jeg lige er blevet arbejdsløs i dag, vil jeg gerne se, om I kan skaffe mig en praktik i Århus eller eventuelt Næstved.

Jobkonsulentens svarer: Det kan vi ikke. Vi kan kun formidle praktik i Randers.

Mig: O.k., skal jeg så bare ringe til jobcenteret i Århus og Næstved og

bede dem hjælpe mig? Jeg tager gerne turen til Århus.

Jobkonsulentens svarer: Det kan du ikke,

de vil henvise til os. Og vi kan ikke hjælpe i Århus.

Mig: Kan du så ringe for mig, jeg vil gerne indfri regeringens forventninger?

Jobkonsulenten: NEJ!!

Mig: Hvad kan jeg så gøre for at få arbejde? Jeg havde håbet på en praktik i en anden by, fordi jeg ikke tror, jeg nogensinde får arbejde i Randers. Kan man eventuelt hjælpe mig økonomisk, så jeg kan bo et sted i en måned, så jeg kan afvikle en praktik?

Jobkonsulenten: Det kan vi ikke, nej. Vi kan slet ikke hjælpe dig. Det er dig, der mangler job. Du må søge det og kan altid få praktik, det er din ret. Men vi hjælper ikke uden for kommunen.

Mig: O.k., det er ikke, hvad regeringen ønsker, tror jeg. Jeg vil ellers gerne

flytte mig efter et job eller praktik, som kunne give mening.

Jobkonsulenten: Det er ikke vores problem. Vi samarbejder ikke med andre jobcentre. Og at finde arbejde er dit eget ansvar.

Mig: O.k. Hvorfor hedder det egentlig jobcenter, mon? Jeg er jo låst fast i Randers så. Jeg havde en forestilling om, at man kunne formidle kontakt til andre jobcentre, når arbejdskraften gerne vil være fleksibel. Særligt nu hvor regeringen siger, vi er dovne og bør tage arbejde i hele landet.

Jobkonsulenten: Du har selv ansvaret for din egen arbejdsløshedssituation, det er ikke vores ansvar.

Mig: O.k., men du vil ikke hjælpe mig?

Jobkonsulenten: NEJ!!

Konklusionen på denne samtale må være, at regeringen er ude med en halv vind, når de siger, vi ikke vil bevæge os. Vi kan simpelthen ikke få lov. Jeg kan søge i hele landet, men det tager tid at flytte, og firmaerne skal bruge arbejdskraften nu og her. De tager ikke nogen fra den anden ende af landet. Jobcentrene kan man lige så godt lukke, de samarbejder ikke med hinanden til gavn for den bevægelige lønmodtager.

Det er ren spin fra Venstre. Systemet er ikke gearet til at sørge for at formidle arbejde. Og da slet ikke uden for bygrænsen. Skulle der være nogen fra min venneliste, som kan hjælpe med et arbejde, vil jeg meget gerne høre fra jer.

Lisbeth Sand holder oplæg til debat fredag den 29. juli om eftermiddagen på Rødt og revolutionært sommertræf ved Nyborg.

Danskerne får kortest tid på pension i Europa – og arbejderne dør ti år før de rige

Danmark ræser mod bunden: I 2040 vil danskerne være dem i Europa, der har kortest tid på pension overhovedet. Det viser en rapport fra EU-kommissionen. Samtidig vokser forskellen i levealder mellem rig og fattig. De seneste årtiers nyliberale reformer slår hårdt. Venstre-regeringen og blå blok pønser på igen at forkorte pensionstiden. Det skal stoppes og rulles tilbage.

Da Danmark i sin tid blev meldt ind i EU, var det med et argument om, at det ville medvirke til, at resten af EU blev hævet i retning af det daværende danske velfærdsniveau. Det er gået modsat. Danmark nivelleres til EU-niveau. Og på nogle områder går Danmark tilmed i spidsen for at finde veje til at forringe velfærden. Det gælder f.eks. på pensionsområdet.

Over hele EU kæmpes der mod de nyliberale reformer, som unionen dikterer. Franske arbejdere har strejket, demonstreret og aktioneret mod Hollande-re-

geringens nye arbejdsmarkedsreform, som nu gennemføres pr. dekret uden om parlamentet. Længere daglig arbejdstid, forhøjet pensionsalder og lavere løn er kernen i lovændringerne af arbejdsforholdene, som gennemføres i land efter land i lidt forskelligt tempo og med variationer efter forholdene i de enkelte lande. Men altid med samme retning: nedad, nye forringelser.

På vej mod rekordfå pensionistår

Danmark er gået forrest med hensyn til at hæve pensionsalderen og forkorte livet som pensionist. Det er sket i stor samdrægtighed mellem de to blokke og de regeringsbærende partier Venstre og Socialdemokratiet. Nu dokumenterer en rapport fra EU-kommissionen, at fremtidens danske pensionister – da-

gens unge – vil være dem i EU-landene overhovedet, der får den korteste tid på pension. I 2040 vil Danmark have den højeste pensionsalder i Europa, nemlig 70 år. Kun i lande som Bulgarien, Letland, Ungarn, Polen og Estland vil der være en kortere tid på pension. I 2060 vil Danmark være suverænt i bunden med hensyn til varigheden af pensionistlivet.

En høj pensionsalder kombineret med en relativt lav forventet levetid giver danskerne førertrøjen. De skiftende regeringers mål har været, at danskerne i gennemsnit ikke skal have mere end 15 år på folkepension.

Klasse til forskel

I 2060 forventer EU-kommissionen, at den samlede pensionstid for henholdsvis kvinder og mænd vil være 29,8 og 27,3 år i Luxembourg, 26,5 og 21,8 år i Sverige, 25,6 og 21,8 år i Tyskland – og i Danmark 22,6 år for kvinder og 19,7 år for mænd.

Danske kvinder lever nu i gennemsnit 82,5 år, mens mændene lever 78,6 år. Det er en relativt lav gennemsnitlig levealder. I 1950'erne var Danmark nummer fire ud af 20 OECD-lande, men i dag er de danske mænds levealder kun på en 17. plads, mens danske kvinder ligger næstsiddst. Kun den amerikanske levealder ligger lavere.

Dramatiske klasseforskelle i levetiden

I alle de udviklede kapitalistiske samfund gennemføres stribevis af nyliberale reformer, der angriber velfærdsordninger og arbejdernes tilkæmpede rettigheder. Her vokser forskellene med hensyn til levetid mellem den rige overklasse og et stadigt fattigere flertal dramatisk.

I USA lever de rige i gennemsnit 15 år længere end de fattige. Danmark er godt på vej i den retning. Den fattigste fjerdedel af danskerne dør ti år tidligere

end den rigeste fjerdedel. I midten af 1980'erne var der fem års forskel. Den voksende fattigdom og stigende ulighed giver sig synlige fysiske udtryk i voksende forskelle mellem fattige og rige bykvarterer eller hele landsdele.

Gennemsnittet er klassebestemt. De fleste i den fattige fjerdedel af befolkningen vil slet ikke komme i nærheden af den 'gennemsnitlige' pensionstid, hvis de når frem til den gældende pensionsalder. De socialt bedst stillede har råd og overskud til en 'korrekt livsstil' og sundhed, rejser, oplevelser og en god pensionisttilværelse – meget længere end 'gennemsnittet'.

De allerringest stillede danskere – de udstødte, dem uden for arbejdsmarkedet, narkomaner, alvorligt psykisk syge, hjemløse osv. – når generelt slet ikke i nærheden af en pensionisttilværelse, hvor kummerlig den end måtte være. Hjemløse mænd kan forvente at leve knap 22 år kortere end mænd med fast bopæl; for hjemløse kvinder er tallet godt 17 år.

Regeringen vil til efteråret skal præsentere en ny 2025-plan for dansk økonomi. En plan med skattelettelser til de rigeste. De penge tænker man bl.a. andet at finde ved at fremrykke de allerede planlagte stigninger i pensionsalder, med fem år. Så pensionsalderen allerede i 2025 er 68 år – og ikke som nu først i 2030.

Danskerne må slås mod nye pensionsforringelser – og for at skrotte reformerne

Hele regimentet af nyliberale politikere tvinger danskerne og borgerne i EU-landene til at marchere i den stik modsatte retning af, hvad der er brug for, når det gælder om at etablere velfærd for alle og skabe et reelt velfærdssamfund. De nyliberale reformer og deres politikere må skrottes.

Pensionsalderen skal ned! Den skal tilbage til 65 – og arbejdstiden skal sættes ned til 6 timer om dagen og 30 timer om ugen. Disse krav bliver stadig stærkere på arbejdspladserne og i dele af fagbevægelsen.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med i det ny
kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag

KPnetavisen Facebook forum
Twitter @kpnetdk

Deltag på kpnet.dk/blogs

KPnetTV og KPnetTV2
Reportager fra gaden på youtube

Tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.
Institutioner
1 år 600 kr.

STØT Kommunistisk Politik
på Oktobers konto:
Bankkonto
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271

kontakt: 50 55 99 30
kompol@apk2000.dk

Danmark på vej til angrebskrige i cyberspace

NATO står i spidsen for global oprustning og krigsforberedelser på alle felter. At føre angrebskrig i cyberspace er også et mål for militæralliancen, og Danmark er igen med helt fremme.

Militæralliancen NATO er et centralt redskab i USA's globale politiske, økonomiske og militære strategi for at sikre amerikansk global dominans. NATO bringes i spil i alle USA's angrebskrige på globalt plan.

Det er indlysende, at det ikke er en forsvarsalliance, som propagandaen siger. Det er heller ikke, som under 'den kolde krig', en alliance, der begrænser sig til det atlantiske område – Europa og Nordamerika. Det er en global krigsmagt.

Især siden Anders Fogh Rasmussen blev dansk statsminister i 2001, har Danmark under alle senere regeringer søgt en plads i forreste række i alliancen som væbner for USA. NATO står i spidsen for en dødsensfarlig global oprustning.

Det er amerikansk politik at kunne føre samtidige krige på alle kontinenter, og det er også et prioriteret mål at inddæmme og militært omringe de to andre nye kapitalistiske stormagter Kina og Rusland.

I Europa har NATO rykket sine forposter helt frem til den russiske grænse fra nord til syd – på trods af tidligere løfter fra USA. Det skaber nye spændinger, som har en tendens til at forstærkes.

Senest er Østersøen ved at udvikle sig til et nyt spændingsfelt i en ny kold krig og en ny oprustningsspiral. Norden er ikke længere et relativt afspændt område. De baltiske lande og Polen er centrale brikker i oprustningsspillet mod Rusland, der også svarer igen med forstærket oprustning og trusler om mere.

De nordiske lande er alle involveret i dette farlige spil som NATO-medlemmer, eller som Sverige som 'værtsland'. Gigantiske militærøvelser i Østersøen

og i de nordiske lande, som også indtager Polen og de baltiske lande, over angrebskrig helt tæt ved den russiske grænse. Den seneste af slagsen – en af tre samtidige på NATOs nordflanke – er den største nogensinde i Østersøen. Den omfatter 30.000 mand fra forskellige lande.

Oprustning til krig

Det har fået den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier til at tage bladet fra munden i en indtil nu uset offentlig kritik. Han anklager i et interview i Bild NATO og USA for 'krigsophidelse' i forbindelse med øvelsen.

– Det, som vi lige nu ikke skal gøre, er gennem sabelraslen og krigsophidelse at opflamme situationen yderligere. Den som tror, at vi med symboliske kampvognsparader på alliancens østgrænse kan skaffe mere sikkerhed, tager fejl, siger Steinmeier.

Et nyt felt i NATOs globale oprustning og krigsforberedelser er krig i cyberspace. Her foregår der hurtige udviklinger, og Danmark står klar til at deltage i angrebskrige under alliancens ledelse.

Cyberkrig er dels et særligt kampområde, men også et krigsafsnit som en del af større krige. Indbefattet krige med 'rigtige' våben, mænd og bomber.

– Cybervåben er den digitale atom-bombe, og der skal så lidt til at skabe så ødelæggende en kraft på cyberområdet ... Ligesom vi har udarbejdet nukleare scenarier og planer for brug af atomvåben, vil man nu overveje brugen af cybervåben som militært redskab, siger Flemming Pradhan-Blach.

Danmark er siden 2014 i færd med at opbygge en militær cyberenhed med mandat til 'offensive operationer'. Ifølge krigsministeren vil Danmark være parat til at indgå i NATOs cyberaktioner, men vil 'tage stilling fra sag til sag'. Peter Christensen konstaterer, at Danmark på cyberområdet 'i forvejen er blandt de førende i NATO-kredsen'.

Danmark med i massiv militær oprustning i Arktis

Danmark er i gang med en omfattende militær optrapning over hele linjen hånd i hånd med krigsalliancen NATO. Ikke bare med nye angrebsskæmpfly og fortsat engagement i Irak, Syrien med flere, men også i hele Østersøregionen og i cyberspace. Det seneste mål for militarisering og krigsforberedelser er Arktis.

Slaget om Arktis mellem stormagter er i fuld gang. Og Danmark er med til en massiv militær oprustning, der blandt andet vil bestå i øget satellitovervågning, flere krigsskibe i området og oprettelse af et grønlandsk militær i form af et såkaldt hjemmevern, der skal styres fra Arktisk Kommando i Nuuk.

Jyllands-Posten kan afsløre elementer fra en rapport om Arktis, der skal præsenteres af krigsminister Peter Christensen mandag den 28. juni. Der vil han fremlægge regeringens plan for de omfattende oprustningsinvesteringer i det arktiske område.

I første omgang skal der bruges 360 millioner kr. på projektet. Derefter planlægges afsat mindst 120 millioner kroner årlig til arktisk militarisering.

Protest mod NATO-topmøde i Reykjavik, Island, om militarisering af Arktis, januar 2009.

Alle de danske oprustningsskridt på stadig flere områder fremstilles som nødvendige for forsvaret af Danmark og for danske interesser – og som noget de danske krigspolitikere selv går og finder på.

Det skal skjule, at Danmark og de danske regeringer blot er lakajer for USA og en brik i NATO. Oprustningen og

militariseringen af Arktis har været i gang længe. De store klimaforandringer, som er blevet synlige i de seneste par år, og ikke mindst på Grønland, er bare et velkomment påskud for at 'noget skal gøres'.

Danmark er i forreste række, når det gælder støtte til amerikanske krige og krigsforberedelser. Det meste af, hvad der sker, holdes hemmeligt for en krigstræt offentlighed.

Nye skridt som den synlige del af oprustningen af Arktis kan ikke holdes fuldstændig skjult. For eksempel at Grønland nu skal have et militærlignende korps integreret i den danske og dermed NATOs kommandostruktur. Men der skal ikke for meget lys på det – og sammenhængen med de øvrige oprustningsskridt og med USA og NATO holdes helt ude af al debat.

Modstanden mod militariseringen er voksende på Grønland. På naboeen Island er amerikansk militær ved at genåbne Keflavik-basen, der har været lukket ned i en årrække.

Militariseringen af det arktiske område fremkalder folkelige protester mange steder.

Lars Løkke lover større danske militærudgifter

Den amerikanske præsident Barack Obama fungerede sammen med generalsekretær Jens Stoltenberg som indpisker for at øge alliansens militærbudgetter og afkræve medlemslandene deres lovede 2 % bidrag. Aggression mod Rusland var hovedpunktet på topmødet med systematisk planlagt militært pres mod landets grænser, en situation der kan ende med en direkte væbnet konfrontation i Europa.

Danmark har haft forbehold i forhold til at øge krigsbudgettet. Ikke mindst fordi et flertal af danskerne er kraftigt imod krigene og oprustningen. Det 'danske' argument i forhold til kravet om de øgede militærbudgetter lød, at det ikke kun er beløbet der tæller. Det

må anerkendes, når et land bruger størstedelen af budgettet på at følge USA's krigsdagsorden og foretage indkøb til samme.

Her er Danmark nemlig med helt fremme. Med i bagagen havde man valget af det atombærende kampfly F35, der med rettidig omhu var timet til at ligge umiddelbart før NATO-mødet og vil tømme kassen de næste mange år frem. Synspunktet fik klap på skulderen og endte i slutdokumentet. Det formuleres:

"ydelse også er vigtigt, specielt det at være klar til indsættelse og til at understøtte de allierede styrker".

Men Lars Løkke lovede samtidig, at

også det danske militærbudget vil blive forøget, og han kvitterede staks med at fordoble antallet af danske soldater til NATO-bataljonen i Estland fra 100 til 200.

NATO-topmødet:

Send flere penge til oprustning og krigsforberedelser

NATO's topmøde i Warszawa den 8.-9. juli satte en dagsorden for krig og krigsforberedelser. Aggression og troppeopbygning mod Rusland, fortsat krig i Mellemøsten, mere militært samarbejde og oprustning af EU var hovedtemaer. Og et stort pres på medlemslande som Danmark, der i forvejen har valgt krig i stedet for velfærd, om at øge krigsbudgetterne dramatisk.

Den krigsglade del af den danske presse er flydt over med påstande om nødvendigheden af at sætte militærbudgettet op, vise solidaritet og efterleve USA's diktat om at bruge mindst 2 % af BNP på militæret.

Journalisterne er grundigt præpareret. Blandt andet med et tilbud om et uge langt kursus med alt betalt af den amerikanske regering. Invitationen lød:

”Vores mål med at invitere jer her til NATO er gennemsigtighed og uddannelse. Jo mere I ved, hvad der foregår, jo mindre vil I sprede budskabet om, at vi er onde mennesker, som ønsker at invadere andre lande. For det ønsker vi ikke! Nato er en forsvarsalliance.”

Men USA har netop efter murens fald omdannet NATO til en udfarende angrebsalliance, hvor ‘musketer-eden’ ikke stopper ved angreb på et medlemsland, men indbefatter planer for indblanding og magtovertagelse overalt i verden.

Gennem NATO deltager Danmark i et kæmpe amerikansk ledet projekt for global magtovertagelse og militær opbygning med dette formål. Danmark er tildelt en særlig rolle i forhold til Nordflanken – i Østersøområdet og Arktis.

Fjendebilleder i øst og i syd

Ingen oprustning uden en fjende og ingen krig uden oprustning. Mod øst er fjendebilledet af et aggressivt Rusland og en permanent krigsparathed systematisk bygget op.

NATO er i de senere år udvidet med lande som Albanien, Kroatien, Bulg-

Demonstration ved NATO topmødet i 2016 i Polen

rien, Estland, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, og flere drages tættere og tættere på gennem samarbejds- og såkaldte partnerskabs- eller værtslandsaftaler. Sverige er netop gået ind i en sådan værtslandsaftale på trods af store folkelige protester og et klart flertal i befolkningen for at bevare den traditionelle alliancefrihed og neutralitet.

Oprustning til krig

Man taler seriøst om faren for, at Rusland kan finde på at angribe ”som i Ukraine”, på trods af baggrunden for konflikten i Ukraine var den direkte indblanding fra EU og USA for et regimeskift i Ukraine med efterfølgende underlæggelse af landet under EU's og NATO's interessesfære.

Mod syd har den islamistiske terrororganisation ISIL (Islamisk Stat) og dens aktiviteter givet USA og dets allierede mulighed for fortsat krig i Mellemøsten med en vis forståelse i de krigsførende landes befolkninger. I realiteten er IS blevet støttet og opbygget af nogle af USA nærmeste allierede som SaudiArabien og NATO-landet Tyrkiet.

Hvad blev besluttet af NATO?

På denne baggrund af terrorfrygt og russerskræk blev der besluttet nye til-

tag rettet mod ‘truslen mod øst’, ‘truslen mod syd’ og - helt centralt - et tættere militært samarbejde med EU.

I de østlige medlemslande skal NATO have en ‘fremskudt tilstedeværelse’. I stedet for som hidtil at vise muskler gennem store militærøvelser skal der stationeres permanente tropper i de tre baltiske lande og i Polen. I hvert af landene vil der på vedvarende basis fra begyndelsen af 2017 blive udstationeret en NATO-bataljon med op mod 1.000 kampklare soldater. Danmark vil fremover sende 200 soldater til Estland.

Også amerikanske tropper vil fra 2017 være permanent til stede i østlandene gennem “The European Reassurance Initiative”. USA vil således fremover have en permanent kampbrigade på 5.000 mand. Samlet vil USA have tre brigader i Europa og materiel til hurtigt at hidkalde en ekstra. I sit budgetforslag for 2017 har præsident Obama fordoblet beløbet til tunge våben, der skal opstilles i Baltikum og Østeuropa fra 800 millioner dollars til 3,4 milliarder.

På mødet gav man også den endelige godkendelse af udvidelsen af NATO's udrykningsstyrke til 40.000 mand, som blev sat på skinner i 2014 sammen med oprettelsen af den ekstra hurtige udrykningsstyrke Very High Readiness Joint Task Force.

Cyberkrig bliver et vigtigt element fremover, bl.a. i samarbejde med EU,

og det blev besluttet, at også et cyberangreb kan udløse musketér-edén, Nato-pagten artikel fem.

Nato-landene forlænger for anden gang 'Operation Resolute Support' og bliver i Afghanistan foreløbig 3 år mere frem til 2020. Danmarks bidrag er netop udvidet, så der nu deltager 100 soldater.

I krig for USA: Send flere penge!

På NATO-topmødet i Wales i 2014 var der enighed blandt alle regeringschefer omkring målsætningen om at bruge 2 % af BNP på militæret fra 2024 – uden at hverken Helle Thorning Schmidt eller Lars Løkke Rasmussen har gjort stort væsen ud af Danmarks tilslutning.

"USA trækker hele læsset", hedder det sig. Men man må stille spørgsmålet, hvorfor vi overhovedet skal spændes foran USA's ambitioner om verdensherredømme? Der findes ingen militære trusler, der begrundet denne oprustning.

- Danmark bidrager meget, og det sættes der stor pris på i NATO. For eksempel med F-16-fly i mange operationer. Men når man laver nyt forsvarsforlig i Danmark, så skal forsvarsforliget afspejle det, man var enige om i Wales, fordi hele NATO-samarbejdet bygger på alle for én og én for alle, udtaler Jens Stoltenberg til Berlingske.

Og NATO's norske generalsekretær, der efterfulgte Anders Fogh Rasmussen, fortsætter:

"For amerikanerne er det ikke til at forstå, at de skal låne penge for at betale for at beskytte europæiske lande, som bidrager væsentligt mindre".

I dansk politik har man indtil nu forholdt sig passivt til kravet, da oprustningspolitikkerne har lagt stor vægt på påstanden om at købet af nye kampfly til en pris af måske 90 milliarder kan klares indenfor budgettet og dermed nærmest fremstår som gratis og helt uden betydning for nedskæringer på velfærden.

Men fra NATO-topmødet meldte Lars

Løkke klart ud, at det danske militærbudget vil blive øget i det kommende forsvarsforlig der løber fra 2018 til 2022.

-Danmark har brug for mere muskelkraft i det kommende forsvarsforlig, hvis Danmark stadig skal kunne stille op hver gang, at NATO kalder, og det skal Danmark udtalte Lars Løkke.

Den danske skelnen mellem selve militærbudgettet og hvordan det anvendes fandt også vej til slutdokumentet. Det tæller mere, hvis militærbudgettet bruges til krigsmissioner. Den danske delegation kvitterede ved at øge antallet af udsendte soldater til Estland fra godt 100 til 200 mand i missionen.

Obama: "No business as usual" overfor Rusland

Den amerikanske præsident deltog på NATO-mødet som indpisker for krigsforberedelserne mod Rusland, og Obama understregede, at der bliver "No business as usual" før Rusland har opgivet deres krav på Krim. Et synspunkt som de nordiske regeringschefer allerede gav deres uforbeholdne tilslutning til under deres besøg i USA i maj måned.

NATO og EU - Hånd i hånd om oprustning og krig

Det er ikke kun NATO-landenes repræsentanter, der mødes i Warszawa. EU's top er også med. På mødet blev der underskrivet en fælles erklæring om et stærkere militært samarbejde.

Det er ikke tanken, at lave en parallel militær opbygning – NATO og EU skal supplere hinanden efter en fælles strategi og under koordineret ledelse.

Det drejer sig bl.a. om et fortsat forsvar af Fort Europas ydere grænser, hvor NATO-skibe nu patruljerer i Middelhavet. Det er samtidig en parallel til oprustningen i Østersøregionen og en ny trussel mod Rusland.. Et andet område er Cyberkrigen, hvor NATO netop har lagt en ny strategi for angrebskrig i cyberspace.

EUs såkaldte udenrigsminister Federica Mogherini har netop fremlagt et vigtigt strategidokument med prinsippene for EUs globale strategi. Den bygger på en tæt integration med NATOs militærstyrker.

Danmark skal med i EU's militære missioner – trods forsvarforbehold

NATO's flåde fik på topmødet et udvidet mandat til at gå ind i bevogtningen af 'Fort Europa'. NATO-samarbejdet med EU om overvågning og kontrol af flygtninge i Ægæerhavet under navnet 'Operation Sophia' har åbnet vejen for en ny og udvidet opgave, der drejer sig om kontrol med flygtninge, efterretning, overvågning og våbenkontrol over hele Middelhavet. En operation med navnet 'Sea Guardian'. På denne måde udvides mulighederne for Danmarks deltagelse i militære EU-operationer gennem NATO-medlemskabet.

Lars Løkke udtaler helt uden hensyntagen til det danske forsvarsforbehold:

- Der er et betydeligt perspektiv i et tættere samarbejde mellem EU og NATO.

Vigtige opgaver for fredsbevægelsen

Danmark og de øvrige nordiske lande inddrages i disse år i en voldsom oprustning. Vi er USA's opmarchområde mod Rusland og bygges op som et sådant. Der rustes ikke for at holde en 'terrorbalance', men for omfordeling af verdens ressourcer med pres og angreb for øje. Danske atombærende F35 kampfly er planlagt som beredskab til en mulig krig mod fjenden Rusland.

Det USA-styrede NATO udgør i øjeblikket en overhængende fare for freden – også i Europa. Dette må sættes i fokus, hvis faren skal afværges. Viden om NATO's oprustning må ud til mange, og der må mobiliseres til kamp mod oprustningen til krig og for en udtræden af krigsalliancen NATO og EU's partnerskab med hensyn til militarisering og oprustning er endnu et argument for, at Danmark skal ud af både EU og NATO.

29.-31. juli: Rødt og revolutionært sommertræf

Hvad sker der på årets sommertræf?

En lang weekend med spændende debatter og spændende mennesker, der er med i folkelige bevægelser og arbejder-nes og ungdommens kampe over hele landet. Det er det korte af det lange om det røde og revolutionære sommertræf, som Arbejderpartiet Kommunisterne og Foreningen Oktober arrangerer igen i år.

Sommertræf 2016

Men hvad sker der mere konkret? Kommunistisk Politik har talt med Lisbet Bonde, en af arrangørerne.

Sp: Den helt store politiske begivenhed har jo været det britiske Brexit. Konsekvenserne er omfattende også i Danmark, og det bliver også et tema på sommertræffet. Hvad lægges der op til?

Lisbet Bonde:

– Vi skal først og fremmest drøfte 'Daxit', dvs. hvordan skal vi arbejde for at få en folkeafstemning om og et nej til Danmarks EU-medlemskab. Folkebevægelsen mod EU spiller en kæmpe rolle her. Som forkæmpere for en folkeafstemning og dansk udtræden er der også vigtige opgaver at varetage i den samlede kampagne.

– Jesper Morville og Franz Krejberg, som har været i England flere gange under Brexit-kampagnen for Folkebevægelsen mod EU for at støtte den britiske modstand, vil indlede om det. De kan fortælle en helt anden historie om den engelske modstand end den, som de bedrageriske europæiske og danske medier og politikere pådutter os.

– Der føres jo en demagogisk hetz mod EU-modstanden i hele Europa med det sigte at undgå, at vi følger Storbritanniens eksempel. Vi skal styrke vores argumenter for, hvad EU i virkeligheden er.

Sp: Vi har haft et år med en nyliberal nedskæringsregering støttet af Dansk Folkeparti. Før det var der en såkaldt rød regering, som også spillede fallit. Hvordan vil det blive taget op? Hvad må der gøres?

Kom med - alle er velkomne

Rødt og revolutionært weekendtræf ved Nyborg

Uge 30, ankomst fredag den 29. – afrejse søndag den 31. juli 2016

Program - fredag den 29. juli til søndag den 31. juli

Fredag

kl. 12 - 13 Ankomst og indskrivning

kl. 13. Velkomst

kl. 13.15 - 15.30

Nato og Norden

Fredskamp – og kamp mod oprustning og nye kampfly.

Oplæg og debat ved Gerd Berlev fra "Tid til Fred" i København og Tine Spang Olsen, talskvinde for Nej tak til nye kampfly-kampagnen.

kl. 16 - 18

Kampen mod fattigdom og nedskæringer

Lisbeth Sand fra Folkebevægelsen For Social Retfærdighed kommer med levende erfaringer og indgår i debatten imod fattigdom og kampen for at rulle nedskæringsreformerne tilbage

kl. 20

Danmark ud af EU

Debat om erfaringer fra folkeafstemningen i England, og hvordan styrker vi Folkebevægelsen mod EU, så vi også kan få en folkeafstemning. Jesper Morville medlem af Folkebevægelsens landsledelse.

Lisbet Bonde aktiv i kampagneudvalget.

Aftenen rundes af med nyt fra den politiske situation i Tyrkiet og et Tyrkisk kulturindslag.

Lørdag

kl. 9.30 – 12.30 Folkefront og socialisme

Der er kampe og folkelige bevægelser mod fattigdom, mod krig, mod EU for retten til uddannelse ... alle vores levevilkår er under angreb fra den kapitalistiske stat. Hvordan støtter vi hinanden og bygger en stærk modstandsfront op? Oplæg til debat ved Lisbet Nielsen.

Til næste år er det hundredeåret for Oktoberrevolutionen i Sovjetunionen. Hvordan ser vi kampen for socialisme står i dag. Oplæg til debat ved Franz.

kl. 14 - 18 Udflugt.

kl. 18 Palæstina solidaritet.

kl. 19.30

Festlig aften med sange, samvær og musik og god mad.

Marie og Andreas, den skønneste soul-blues duo optræder til afslutningsfesten.. Glæd jer!!!

Hjemrejse søndag formiddag

OBS: I forhold til tidligere annonceret er program til sommertræf er blevet justeret og koncentreret af praktiske årsager.

Til gengæld er der også en ny pris på nu kun 600 kr. for ophold og mad.

Tilmelding og kontakt for mere information:

info@oktobernet.dk - Telefon 50 55 99 30 - Oktober Bogbutik, Vesterfælledvej 1B, 1750 København V
Pris: 600,- kr. - arbejdsløse / studerende 400,- kr. Arrangører: Foreningen Oktober, APK, DKU m.fl.

facebook.com/roedt.revolutionaert.sommertraef

– Det enkle svar er: Styrk den folkelige modstand! Styrk de folkelige bevægelser! I realiteten kæmper de samme kamp – mod EU og EU-direktiver, mod krig og krigsforberedelser, mod fascisme og racisme, som alt sammen fører til nedskæringer og nyliberale reformer, der gør de mange fattigere og giver til de rige. Det er en rød tråd gennem det hele.

Sp: På træffet deltager kammerater, der har været politisk aktive i APK og den kommunistiske bevægelse i mange år, og mange andre. Hvad betyder sådanne sommertræf videre ud over nogle dage, hvor man genopfrisker kontakter eller lærer nye at kende?

– Vores erfaring viser, at disse træf betyder umådelig meget. Vi får oprustet hinanden med en masse politik, med analyser og argumenter. Når man mødes om politikken, dels som den udfoldes i dagskampen, dels som visionerne er for opbygningen af en stærk kampfront og for kampen for et socialistisk samfund, så bliver vi alle mere engagerede og mobiliserede. Og ved gud, der er brug for fællesskab og kampgejst i denne tid.

– Den fælles politiske debat smitter af på alle samtaler, fællessange og det hyggelige samvær. Simpelt hen som kæmpe god stemning. Alle, der er med for første gang, forbavses over og bliver utroligt glade for den kammeratlighed og åbenhed, der er. Det er ikke for sent at melde sig til, så overvejer man at tage med, bør man gøre det nu, opfordrer Lisbet.

Det foregår fra kl. 12 fredag den 29. juli. Pris med to overnatninger og for-tæring 600 kr. Studerende og pensionister 400 kr.

HU....HU...HU..HU.HU

Hold da så op: Så er sportssommeren for alvor skudt i gang, til fare for hovedparten af ægteskaber. Den ene store sportsevent starter, før det andet er færdigt, og nogle gange kører det parallelt. Wimbledon oven i EM i bold med Tour de France som overlapper.

Jeg kan lige så godt indrømme fra start – inden min kone Lillian og bekendte afslører sandheden: Jeg kan godt lide sport, selvom det med alderen bliver stadig mere i betragterens rolle. Ud over et par gode cykelture så er der efterhånden kun én sportsgren, jeg har kondition til: skak. Jeg kan stadig løfte brikkerne, men de indstuderede varianter er for længst passé.

Det netop overståede Europamesterskab i fodbold vakte fra starten af overhovedet ikke min interesse, men det vendte Island og til dels Wales op og ned på. Hvor er det skönt, når miniputnationer på baggrund af sammenhold og fællesskab med en kampånd tryner store nationer, der ofte er splittet på grund af forskellige stjernespillere. Island med dets 330.000 store befolkning blev min absolutte darling. Uden at have konsulteret noget statistisk bureau vil jeg hævde, at vikingenationen med de stolte sagaer (hvilke de måtte slås i adskillige år for retmæssigt at få tilbage hjemlandet – løsrevet fra Danmarks kolonikløer) blot råder over ca. 25.000 mænd i alderen 20-30 år. Hvor mange af dem der spiller fodbold mellem klipper og gejsere, ved jeg slet ikke, men det var i sig selv en kæmpe præstation, at Island, som det eneste nordiske fodboldhold, kvalificerede sig til EM. Med deres fænomenele resultater i puljekampene vandt de hele Europas sympati.

Så var det velsagtens også slut: De havde trukket fodboldkampen England i ottendedelsfinalen. Med Rooney i spidsen for englænderne var det David mod Goliat. Britiske finans kredse slikkede sig om munden: De havde endnu ikke glemt, at deres egne banker måtte tage tabet af deres spekulationer i Island. Siden den voldsomme krise har Island ved egen kraft og mid-

ler uden for EU's finansdiktater hævet sig til et bedre leveniveau.

Hvis finansfyrsterne troede på hævn, blev de slemt skuffet. Det islandske fodboldhold har sommeren over gjort brug af den finske SISU – kampånd. Det utænkelige skete: Island-England: 2-1. Goodbye England. Den islandske TV-kommentator blev verdenskendt – i hvert fald i Europa – for sin begejstring, hvilket bestemt ikke var så afdæmpet som Flemming Tofts *Hutlihut*. De islandske fans bankede direkte ind i alles hjerter med deres tilråb og klap: HU....HU...HU..HU.HU! Hvilket sammenhold spillere og tilskuere imellem! Hvilken opbakning! 10.000 tilrejsende islandske fans var ved at sabotere præsidentvalget på Island.

Med udviklingen i Danmark og EU har Lillian og jeg flere gange overvejet at opsøge tilværelsen som bådflugtninge. Nu er destinationen givet: Island – med i øvrigt en af de mest entusiastiske skakspillende befolkninger på verdensplan.

Desværre gik de ikke hele vejen ved EM. Værtsnationen Frankrig var for stor en mundfuld. Selvom mange franskmænd fandt sympati for vikingerne.

Nu er EM – heldigvis – overstået, og i bakspejlet kan man diskutere dommerkendelser, der favoriserede favoritter af hensyn til kapitalinteresser fra sponsorer, spekulanter og nationalbanker. Men som islændingene sagde:

- Om nogle år har alle glemt, hvem der vandt EM, men ingen har glemt, at Island deltog!

Det var ej heller den franske regering, endsige parlament, der havde grund til at bryste sig over afviklingen. EM fandt sted i situation, hvor det etablerede Frankrig på den mest arrogante vis har forsøgt at trumfe de mest sorte arbejdsmarkedsreformer igennem. Den franske arbejderklasse og deres kampe fortjener at opnå en sympati, der minimum er fuldt på højde med den for Island.

Reno

Brexit: Nej til storkapitalen og EU-eliten

Det er en gigantisk sejr for arbejderne og ungdommen og for folkene i Storbritannien, og en sejr for EU-modstanderne overalt, siger APK's formand Dorte Grenaa. Nu skal den følges op. Danmark skal også stemme om medlemskab.

Hvad de færreste troede var muligt, er sket: Briterne har stemt sig ud af Den Europæiske Union. Med et stemmetal på omkring 52 pct. mod 48 har de sagt nej til Remain, og ja til Leave.

De har sat sig op mod en hidtil uset propagandakampagne ikke bare EU-eliten, men fra den globale elite, fra den amerikanske præsident, fra Merkel og Juncker til finansspekulanter som George Soros. De vil ikke være med i monopolernes EU. De vil ikke følge med på den ud-

stukne vej frem mod 'Europas Forenede Stater', forudset til at være en realitet i 2025.

– Det er en gigantisk sejr for arbejderne og ungdommen og for folkene i Storbri-

tannien, og en sejr for EU-modstanderne overalt, siger APK's formand Dorte Grenaa.

– Det var tydeligt et klassevalg: De rige, kapitalen, London City, jakkesættene og jetsættet mod de mange, mod folkeflertallet, som er blevet fattigere af medlemskabet af EU og ikke længere tror på løfterne om fremtiden. De stod fast og afviste både trusler, løfter og alle de andre løgne fra tilhængersiden.

– Eliten forsøger at fremstille det som et snæversynet, fremmedfjendsk og højreorienteret nej. Men det er over halvdelen af den britiske befolkning. Det er folkets Nej, ligesom ved de danske folkeafstemninger. Ikke højrefløjens Nej. Et bredt de folkeligt Nej baseret på de stærkeste og

dybeste klassekræfter i Storbritannien. Det lykkedes heller ikke at splitte Nej'et ved at sætte folkene i Storbritannien op mod hinanden, konstaterer Dorte Grenaa og fortsætter:

– Det er også en stor sejr for EU-modstanden i Danmark og alle andre steder. Nu skal den følges op. Vi skal også have vores folkeafstemning i Danmark, som Folkebevægelsen mod EU fører kampagne for.

– Allerede nu er EU-eliten i gang med at manipulere med resultatet for at sikre mest muligt af det fallerede EU i den nye situation. Modstanderne må gå i offensiven, konstaterer APK's formand.

Formelt ser skal der aftales en plan for den britiske udtræden inden for to år.

Udvalg af fotos fra nogle aktuelle kampe mod EU's politik

Politiske rystelser efter Brexit-afstemning

Af Kommunistisk Politik

Bølgerne går højt efter den britiske Brexit-afstemning. Ikke kun i Storbritannien, men i Bruxelles og i hele EU og omegn. I Storbritannien kræver skotter og nordirere folkeafstemninger om uafhængighed. I det øvrige EU fremsættes krav om andre folkeafstemninger om udtræden af unionen med stadig større styrke.

Den britiske afstemning var en lussing til EU-eliten og de lokale EU-politikere over hele Den Europæiske Union. EU-systemet presser nu på for en hurtig Brexit, mens EU-modstandere over hele Unionen kræver folkeafstemninger. Den britiske premierminister Cameron afgår, Labour-partiet rystes af indre kampe, mens Skotlands regering vil forsvare sin tilknytning til EU og ønsker en ny afstemning om løsrivelse fra Storbritannien. I Nordirland kræver det republikanske parti Sinn Fein en folkeafstemning om sammenlægning af Nordirland og Republikken Irland. Det er bare nogle af bølgeskulpene efter den britiske afgørelse, som overraskede med et pænt flertal for Brexit.

Der har været mange sørgmodige udtalelser fra diverse EU-politikere om resultatet af den britiske folkeafstemning. En del har udtrykt, at det giver anledning til 'refleksion og eftertanke' og til, at EU-toppen begynder at lytte til befolkningerne.

Det er der ingen grund til at tage alvorligt. Selvom briterne ikke står alene med modstanden mod mere Union, ligger kursen for en stadig snævrere Union fast. Planen om et fuldt udbygget 'Europas Forenede Stater' fra 2025 er langt fra opgivet. Nogle giver nu udtryk for, at Brexit vil gøre det lettere at bevæge sig frem mod den fuldt udbyggede EU-stat uden en modstræbende stormagt på slæb.

EU-eliten er i gang med en række krisemøder for at fastlægge kursen over for Storbritannien og håndtere den nye situation. Der har noget overraskende været afholdt et særligt møde i gruppen

af EU's grundlæggerlande, 'De Seks': Tyskland, Frankrig, Italien og Benelux-landene, som opfatter sig som EU's kernelande. Der har også været afholdt et møde af EU's udenrigsministre, og 27 regeringsledere – uden den britiske – mødtes i ugen efter brexitafstemningen.

TEMA: Brexit - og efter

Meldingerne har været, at Storbritannien skal ud med det samme, og at forhandlingerne om udtræden straks påbegyndes. Tiden til refleksion ser ud til at være overstået.

I Storbritannien selv er der kraftige efterdønninger overalt efter afstemningen. Der er en skærpet klassekampssituation. Alle modsætningerne i det britiske samfund tilspidses. En væsentlig årsag til afstemningsresultatet er splittelsen i det britiske bourgeoisie selv, uenigheden i den herskende klasse, der bl.a. kom til udtryk i kløvningen af Camerons regeringsparti. Den udløser nu en voldsom kamp om hans efterfølger og britisk politik fremover. Begge fraktioner i den herskende klasse er svorne tilhængere af nyliberalismen, TTIP og

begrænsninger i arbejdernes og fagforeningernes rettigheder. De vil søge maksimalt mulig deltagelse i EU's indre marked. En EØS-model er blandt de muligheder, som er i spil.

Arbejderne i Storbritannien må lade deres stemme blive hørt i denne situation og ikke forvente, at et Brexit kontrolleret af den ene eller anden konservative fraktion vil sikre arbejderinteresser.

Storbritannien er i sig selv en union, der er påtvunget folkene. Realiteten er, at Nordirland er en del af den irske nation, som er røvet af den engelske kolonimagt. Skotland har i århundreder ført kamp mod britisk overherredømme. De republikanske partier i de to nationer, der ønsker national selvstændighed, har illusioner om EU og betragter denne union som en slags allieret. Både det skotske uafhængighedsparti Scottish National Party SNP og det nordirske Sinn Fein opfordrede briterne til at stemme for forbliven i monopolernes 'Forenede Europa'. De arbejder begge for folkeafstemninger om henholdsvis skotsk løsrivelse og irsk sammenslutning. I begge de to lande var der en klar overvægt af stemmer for at blive i EU.

Storbritannien har knap 65 millioner indbyggere. Heraf er der 5,3 millioner i Skotland, 1,7 millioner i Nordirland og

3,1 million i Wales, hvor der var flertal for Brexit. Det er selvfølgelig en demokratisk ret at løsrive sig fra en union eller en undertrykkerstat skabt med vold, hvis et folkeflertal ønsker det.

I resten af EU-landene og i landene omkring EU-styrkes EU-modstanden. Kravet om folkeafstemninger føres frem i stadig flere lande. EU-tilhængerne omfatter både de traditionelle borgerlige regeringspartier og socialdemokraterne og de venstrereformistiske partier, mens EU-modstanden findes blandt venstrekræfterne og de revolutionære kræfter og i mange nydannede højrepopulistiske partier. Det gælder f.eks. UKIP i Storbritannien og det tyske Alternative für Deutschland, såvel som tidligere og veletablerede højrepartier som Marine Le Pens franske Front National og de beslægtede partier i Holland og Østrig.

I de dominerende medier fremstilles kravet om folkeafstemning alene som et krav fra de populistiske højrepartier, selvom det er bredt funderede folkelige krav. I Italien har kommunalvalg igen

styrket Beppe Grillos Femstjerne-bevægelse, som ikke er højrepopulistisk. De kræver en folkeafstemning om euroen.

Bortset fra Enhedslisten i Danmark støtter de reformistiske venstrepartier i EU unionsprojektet, som de vil lave om, reformere og forbedre indefra. Dette er en dødsensfarlig illusion, som risikerer at overlade EU-modstanden i mange lande til de højrepopulistiske partier, der igen kan åbne vejen for racistiske og fascistiske kræfter.

I Danmark har Folkebevægelsen mod EU iværksat en underskriftindsamling for en folkeafstemning. Det afvises blankt af de eurofile partier med Venstre og Socialdemokraterne i spidsen.

Dansk Folkeparti, som støttede Remain-siden og David Cameron i den britiske afstemning, får nu lov til at fremstille sig som en slags modstanderparti, der lykønsker briterne med Brexit! De støtter ikke Folkebevægelsen mod EU's krav om en dansk folkeafstemning, men vil afvente et resultat af

de britiske forhandlinger med EU om udtræden, før det eventuelt vil sætte en dansk folkeafstemning på dagsordenen. For dem er det et spørgsmål, om Danmark skal følge det britiske bourgeoisie eller ej eller følge EU-eliten, og ikke om en selvstændig dansk kurs, uanset hvor meget Dansk Folkeparti vifter med Dannebrog.

Enhedslisten har tilsluttet sig kravet om en ny dansk folkeafstemning om medlemskab af EU og vil anbefale et ja til dansk udtræden. Samtidig snakker partiet i tågede og forblommede vendinger om, at der skal skabes et 'demokratisk' og 'grønt' alternativ til EU. Det er indtil videre et luftkastel.

Men kravet om en ny dansk folkeafstemning om medlemskab bliver stadig stærkere. Langt hovedparten af danskerne har aldrig stemt om EU-medlemskab – og de, der stemte for snart 44 år siden, stemte ikke om Den Europæiske Union, som eksisterer i dag, og som gør de rige rigere og de fattige fattigere.

Folkebevægelsen mod EU efter Brexit:

Nu har danskerne også krav på at stemme om EU

Folkebevægelsen mod EU ønsker briterne stort tillykke med det historiske valg om at træde ud af EU. Bevægelsen kræver nu en tilsvarende afstemning i Danmark.

Briternes nej til EU er en historisk sejr for EU-modstanden i hele Europa. Nu kræver vi også en. Sådan lyder budskabet fra Folkebevægelsen mod EU, efter at 51,9 procent af briterne stemte landet ud af EU.

– Det britiske nej skaber en helt ny situation for EU-modstanden både i Danmark og i resten af Europa. Nu er det på tide, at den danske befolkning også bliver hørt. Folkebevægelsen mod EU opfordrer den danske regering til at følge det britiske eksempel og udskrive en folkeafstemning om EU i Danmark, siger Rina Ronja Kari, der sidder i EU-

Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU.

Folkebevægelsen mod EU ønsker briterne stort tillykke med beslutningen om at forlade EU.

– Det er en sejr for demokratiet. Nu har briterne mulighed for at løsrive sig fra EU's krav om nedskæringer på velfærden, siger Rina Ronja Kari.

Folkebevægelsen arbejder for en lignende folkeafstemning i Danmark. Bevægelsen har allerede modtaget i tusindvis af underskrifter fra danskere, som kræver en folkeafstemning om fortsat medlemskab af EU. Du kan skrive under på kravet på folkebevægelsen.dk/stem.

– Flere end 3,3 millioner danske vælgere har aldrig fået muligheden for at

stemme om EU-medlemskabet. Det er et stort demokratisk problem. Danskerne stemte om EF i 1972, men ingen danskere under 63 år er nogensinde blevet spurgt. De forskellige folkeafstemninger om EU har i tidens løb vist, at der er et stort misforhold mellem de politiske partiers og vælgernes holdninger til EU, siger Rina Ronja Kari.

Hun understreger, at Folkebevægelsens ønske om at forlade EU bygger på ønsket om et solidarisk internationalt samarbejde og et levende demokrati med øget velfærd og respekt for arbejdstagerrettigheder.

– Vi kan sagtens samarbejde og handle med vores europæiske naboer uden at være med i EU, påpeger Rina Ronja Kari.

Drop illusionerne! EU kan ikke forandres indefra

Af Rina Ronja Kari, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU

Forskellige bevægelser og partier har de sidste 40 år forsøgt at forandre EU i en mere progressiv og demokratisk retning indefra. Men udviklingen er kun gået i retning af mere EU-integration og mere EU-politik til skade for arbejdstagere, velfærd og miljø.

Op til Brexit-afstemningen lød det igen og igen fra ja-siden i hele EU, at briterne skulle blive, så vi kunne få ændret alle problemerne i EU. De lovede reformer og de lovede at lytte til borgerne. Løfter som "et stærkere og slankere EU", eller at nu skulle EU fokusere på det, der er vigtigt for borgerne, blev slynget ud i pressen. Men det er tomme løfter, når man ser på de faktiske muligheder og handlinger inden for EU-systemets rammer.

Det sidste år har EU-eliten tabt fire folkeafstemninger:

Først i Grækenland i juli sidste år, hvor den græske befolkning hårdt og brutalt afviste flere nedskæringsdiktater. Som bekendt valgte EU-eliten at tromle dem ned og totalt ignorere deres stemme.

Anden gang var i Danmark i december, hvor vi afviste at overlade retspolitikken til EU.

Tredje gang var i Holland, da hollænderne afviste en EU-Ukraine-aftale.

Og nu har briterne taget det ultimative skridt, udmeldelse.

Alle fire gange er borgerne blevet truet med bål og brand og med, at katastroferne ville vælte ned over dem. Men alle fire gange valgte borgerne alligevel at gå imod EU-eliten.

På trods af de fire nederlag har vi stadig til gode at se nogen form for selvrefleksion hos eliten. Måske er det simpelthen ikke muligt for dem? Og allerværst: Vi har stadig til gode at se nogen former for handling bag de mange pæne ord om, at nu vil de sørme da også lytte til borgerne.

Hule løfter

Det klinger hult, når EU-eliten gentager

budskabet igen og igen om, at de nu vil lytte.

Javel, ligesom dengang Holland og Frankrig stemte nej til EU's nye forfatning, og EU-eliten bagefter tog selv samme traktat, gav den et nyt navn (Lisabontraktaten), beholdt indholdet, men skrev det mere besværligt at læse og derefter vedtog den uden folkeafstemninger i hverken Holland eller Frankrig? Hvis det er at lytte til befolkningen, så kan det ikke undre, at borgerne ikke længere tror på de tomme løfter.

TEMA: Brexit - og efter

Og det er jo problemet i sin kerne. EU er ikke mulig at ændre for borgerne. Det er der en grund til: I EU har man nemlig valgt at traktatfæste en stor del af politikken.

Det svarer groft sagt til, at grundloven ikke bare beskriver, hvordan vores demokrati skal fungere, men også hvilken økonomisk politik vi skal føre. Så kan borgerne vælge lige præcis de politikere, som de har lyst til, men politikken ligger fast.

I EU's finanspagt, som det danske Folketing ligesom resten af EU's nationale parlamenter har indført uden at spørge befolkningen, står der blandt andet, at landene skal indføre en grundlovsagtig budgetlov med lofter over både statslige, regionale og kommunale budgetter og en automatisk "straffemekanisme" ved overskridelse af lofterne.

Her fremfører EU-tilhængerne så gerne, at også traktater kan ændres. Ja, i princippet kan grundloven jo også ændres. Og det sker. Men forandringer i traktaterne har aldrig haft noget at gøre med, hvad borgerne faktisk ønsker. De er blevet lavet som studehandler mellem regeringsledere, EU-kommissionen og EU-parlamentet, bag lukkede døre, uden offentlig debat, og ja, uden at lytte til borgene.

Mens borgerne bliver overhørt, lyttes der i stedet ihærdigt til de mere end 20.000 pengestærke lobbyister – to tredjedele af den samlede lobbyiststyrke i Bruxelles – som erhvervslivet har ansat til at påvirke beslutningstagerne i EU.

Spillet har ofte handlet om at ramme en balance for, præcis hvor meget mere EU-integration man kan indføre uden at få alt for meget ballade med borgerne.

40 år uden resultat

Man kan også sige det på denne måde: Forskellige bevægelser og partier har de sidste 40 år forsøgt at forandre EU i en mere progressiv og demokratisk retning indefra. Men udviklingen er kun gået i retning af mindre demokratisk selvbestemmelse og mere politik, der er til fordel for arbejdsgiverne og de store virksomheder og til skade for arbejdstagere, velfærd og miljø.

Og problemet er, at vi ikke bare snakker om at ændre en enkelt paragraf. Hvis EU skal blive et godt samarbejde, så skal hele unionen grundlæggende ændres.

Vi skal have byttet rundt på prioriteterne, så det indre marked ikke er hævet over arbejdernes rettigheder og forbrugerbeskyttelsen. Vi skal have fjernet kravet om en stadig tættere union. Vi skal fjerne hele den økonomiske nedskæringspolitik. Vi skal fjerne princippet om én EU-hær. Vi skal grundlæggende ændre på beslutningsprocesserne og så videre og så videre. Vi skal tage

EU's nuværende traktater og smide dem ud, så vi kan starte på en frisk.

Og så må man jo spørge sig selv: Er det mest realistisk at satse på, at samtlige 27 (vi tæller ikke Storbritannien med længere) regeringsledere, EU-Kom-

missionen og EU-parlamentet på én og samme tid vågner op og vil være med på den?

Eller er det i virkeligheden ikke meget fornuftigt at melde sig ud og i stedet styrke samarbejdet med gode kræfter i verden, som for eksempel FN og Euro-

parådet, som jo har et helt andet grundlag og struktur, og hvor mellemstatsligt forpligtende samarbejde sagtens kan ske i respekt for et levende demokrati?

I Folkebevægelsen ved vi godt, hvad vi svarer.

Næste stop: Daxit!

Af Rina Ronja Kari, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU

Vi skal insistere på, at briterne valg bliver respekteret, og vi skal presse politikerne på Christiansborg til også at lytte til os. Der er brug for alle gode kræfter, hvis den historiske mulighed efter Brexit skal løftes.

Briternes beslutning om at forlade EU er en historisk sejr for demokratiet, som åbner helt nye muligheder for EU-modstanden i resten af Europa.

I Folkebevægelsen mod EU har vi arbejdet for en folkeafstemning om EU-medlemskabet siden vores landsmøde i marts, men nu har kampagnen fået helt anderledes vind i sejlene, og over 12.000 har nu skrevet under på kravet.

Store muligheder ...

Der er mange gode grunde til, at vi også skal stemme om EU-medlemskab herhjemme.

Det er over 40 år siden, at Danmark blev medlem af det, der dengang hed EF. Dengang var det et handelssamarbejde, men siden er der kommet meget til, og nu står vi med en rigtig økonomisk og politisk union med alt, hvad det indebærer. Samtidig er det så længe siden, at over 3,3 millioner borgere her i landet aldrig er blevet spurgt. Det er ikke bare min generation, det er mange generationer.

Hvis håbet om en dansk folkeafstemning skal have gang på jorden, er vi nødt til at skabe et tilsvarende folkeligt pres.

Men hvordan får vi så en folkeafstemning? I Storbritannien kom den kun, fordi Cameron blev mødt af et massivt

folkeligt pres fra briter, der var utilfredse med den sociale dumping og de velfærdsnedskæringer, som følger med EU-medlemskabet. Denne utilfredshed blev grebet af flere tværpolitiske kampagner, som til sidst fik presset kravet om en folkeafstemning igennem. Det er vigtigt at huske på, også selvom mange kommentatorer og politikere på ja-siden gerne vil bortforklare det britiske valg med, at briterne ikke vidste, hvad de stemte om, eller stemte på baggrund af fremmedhad.

Hvis håbet om en dansk folkeafstemning skal have gang på jorden, er vi nødt til at skabe et tilsvarende folkeligt pres.

... og store risici

Samtidig med, at Brexit rummer store muligheder, er der også grund til bekymring. For det første er der stor risiko for, at EU-eliten vil straffe briterne for deres valg økonomisk.

At gøre op med 43 års økonomisk lock-in med EU's indre marked vil kræve store ændringer og reformer. Desværre viser historien, at det som regel er almindelige mennesker, der må betale for nye strukturtilpasninger. Derfor er det afgørende, at vi insisterer på, at London og Bruxelles ikke må straffe den britiske befolkning med nye nedskæringer, forringelser og skattefinansierede bankpakker til The City.

En udmeldelse af EU må nødvendigvis foregå under kontrollerede forhold, hvor der bliver indgået aftaler om, hvordan man sikrer samhandel og samarbejde fremover. Hvis ikke dette sker, så vil de nationalistiske og udemokra-

tiske kræfter vinde på Brexit.

For det andet er der fare for, at det britiske valg ikke bliver respekteret. EU-eliten har desværre en kedelig historik for at lade valg gå om, hvis befolkningen har stemt imod deres ønsker og for mindre EU.

Det kender vi selv fra 1992, hvor danskerne stemte nej til Maastrichttraktatens udvikling af EF til Den Europæiske Union, men blot fik en ny afstemning året efter, indtil det blev et ja.

I Storbritannien var valgresultatet heller ikke mange timer gammelt, før politikere og kommentatorer på ja-siden begyndte at tale om at stemme om, og en underskriftsindsamling på det britiske parlaments hjemmeside blev sat i værk for at kræve en ny afstemning.

Her er det afgørende, at vi kræver, at briterne valg bliver fuldt ud respekteret.

De næste måneder står vi altså over for mange opgaver. Vi skal støtte briterne i deres valg og insistere på, at det bliver fuldt ud respekteret. Vi skal kræve en folkeafstemning og presse politikerne på Christiansborg til også at lytte til os. Og vi skal udvikle og diskutere de mange alternativer til EU.

Det kræver flere underskrifter på folkebevægelsen.dk/stem, og det kræver flere medlemmer i Folkebevægelsen, så vi kan skabe det nødvendige folkelige pres fra neden. Det tog også briterne tid at kæmpe deres krav igennem, men det lykkedes! Det er et eksempel til efterfølgelse.

Monopolernes EU vil gennemtrumfe RoundUp, TTIP og CETA

EU bevæger sig mod en stadig tættere union. Hvor de formelle spilleregler i øjeblikket måtte levne plads til at sige fra overfor monopolernes interesser søger EU veje til at forhindre dette. Det ses tydeligt i to aktuelle sager: Monopolernes ret til at sælge kræftfremkaldende sprøjtegifte som RoundUp, og EU's overvejelser om at gennemtrumfe TTIP og CETA henover hovedet på medlemslandene.

Fire gange er det mislykkedes for EU-kommissionen at få et ja fra medlemslandene til at forlænge kemigiganternes ret til at sælge RoundUp og andre glyphosat-baserede sprøjtegifte i EU. Et kvalificeret flertal blandt medlemslandene har ikke kunnet skaffes.

Ved hvert nej har man prøvet til igen og har forkortet tidsperioden for på den måde at manipulere et ja igennem. Lige lidt har det hjulpet – flertallet er ikke hjemme. Modstanden mod giften står så stærkt, at regeringerne i Frankrig, Holland, Sverige og Italien tager standpunkt imod en ny godkendelse.

Efter WTO's melding om RoundUp som 'sandsynligvis kræftfremkaldende' klassificerede Arbejdstilsynet i Danmark stoffet som kræftfremkaldende. Men den danske regering er stadig 100 % ukritiske tilhængere af fortsat brug og salg af RoundUp. I sidste uge forlængede regeringen oveni købet landbrugets ret til at nedvisne afgrøder med RoundUp op til 10 dage før høst.

EU Kommissionen dikterer

Hvad gør EU Kommissionen så nu, hvor tilladelsen udløber 1. juli og al salg skal være stoppet 31. december 2016?

– Det betyder, at det nu er op til EU Kommissionen selv at beslutte, om de vil forlænge godkendelsen af stoffet, meddeler Miljø- og Fødevareministeriet.

I følge EU's regler kan EU Kommissionen i denne sag gå ind og diktere en

beslutning om en teknisk forlængelse af brugen af RoundUp, mens man venter på EU's egen undersøgelse af midlets farlighed. En undersøgelse hvis fakta efter sædvane vil være hemmeligholdt og bygge på industriens egne tests.

To dage før licensen til salg af Glyphosat i EU-landene udløb forlængede EU-Kommissionen tilladelsen – foreløbig i 18 måneder.

Stop TTIP

TTIP og CETA

I EU-landene såvel som i USA er modstanden stærk og voksende mod de handels- og investeringsaftaler som planlægges som et kæmpemæssigt redskab for monopolernes interesser, og det er en mulighed at flere EU-lande vil ende med at sige nej til aftalerne, ligesom modstanden i USA mod TTP og TTIP er så stor, at samtlige præsidentkandidater føler sig nødsaget til at udtale sig enten skeptisk eller som direkte modstander.

Hvad gør EU i denne situation? EU Kommissionen, der egenhændigt

har gennemført de hemmelige forhandlinger på EU-landenes vegne overvejer nu om medlemslandene overhovedet skal have noget at skulle have sagt i forhold til vedtagelsen af aftalerne!

EU's handelskommissær Cecilie Malmström har opereret med forskellige modeller til at undgå at aftalen falder på grund af et Nej i et enkelt eller en række medlemslande, og EU-Kommissionen er nu kommet med den påstand, at CETA ikke rører ved medlemslandenes kompetencer, men kun vedrører spørgsmål, der angår EU's kompetence. Den er ikke det, der i EU-sprog kaldes 'en blandet aftale'.

Dette strider både imod enhver logik og også mod den 'almindelige opfattelse' der hidtil har hersket i EU-landene. På baggrund af reaktionen mod denne udmelding valgte EU-Kommissionen d. 5. juli på den ene side at fastholde at CETA er en ren EU-aftale, som kan stemmes igennem af Ministerrådet og EU-Parlamentet alene - men at EU-landene alligevel 'får lov' at stemme om den - altså måske. For Kommissionen forsøger to former for helgardering.

For at "undgå at sagen trækker ud" har man besluttet at lægge aftalen ud til medlemslandene. MEN - CETA bliver sat i kraft uanset hvad, allerede

fra oktober hvor EU og Canada holder topmøde. Og som en ekstra sikring henholder man sig til en kommende afgørelse fra EU-Domstolen om en handelsaftale mellem EU og Singapore. Her har Kommissionen lagt sag an for at få medhold i at denne aftale også er et rent EU-anliggende. Falder den ud til egen fordel, vil Kommissionen igen fjerne medlemslandenes ret til at have noget at skulle have sagt over CETA.

Og hvad der ellers sker, hvis et eller flere EU-lande siger Nej foreligger der intet om.

Kristian Jensen: CETA er ikke af væsentlig betydning

Hvor følgagtige de danske politikere er blev på ny demonstreret, da det kom

frem, at Danmarks mandat til at forhandle CETA aldrig har været forelagt Europaudvalget som et forhandlingsoplæg.

- Den daværende regering vurderede, at der ikke var tale om en sag af større rækkevidde og forelagde den derfor for udvalget til orientering. (Information 2. juli 2016).

Intet skulle diskuteres eller frem i offentligheden, netop på grund af aftalens store betydning.

Verdensherredømme - økonomisk og militært

Ikke uden grund er handels- og investeringsaftalerne blevet kaldt 'Det økonomiske NATO'. Den økonomiske og den

militære magt udgør de to ben i kampen for global magt fra kapitalkræfterne i USA og EU. I et strategi-papir fra juni 2016 beskriver EU's udenrigsminister Federica Mogherini, hvordan EU både vil uddybe dets militære partnerskab med NATO, og parallelt med dette sikre sin økonomiske indflydelse gennem aftaler som TTIP, CETA og TISA:

- Sammen med USA vil EU stræbe efter et transatlantisk handels- og investerings partnerskab (TTIP). Som ved den tilsvarende aftale for økonomi og handel med Canada (CETA), demonstrerer TTIP den transatlantiske forpligtigelse overfor fælles værdier og signalerer vores vilje til at stræbe efter en ambitiøs regelbaseret handelsdagsorden. I forhold til en bredere sikkerhedsdagsorden vil NATO være vores kernepartner.

Terror:

185 miljøaktivister dræbt i 2015 – flere end nogensinde

Måltrettede drab på miljøaktivister og fagforeningsfolk, som protesterer mod multinationale selskabers udplyndringer og landkonfiskationer, finder sted i stor skala verden over. Tallet vokser hurtigt. Det er en form for dødbringende terror, der stort set aldrig sættes fokus på i mainstream-medierne.

Websitet Global Witness følger miljøforbrydelser og menneskerettighedskrænkelser verden over. I en helt ny rapport konstaterer det, at ikke færre end 185 mennesker i en lang række lande blev dræbt sidste år, alene fordi de forsøgte at forsvare deres jord, skove og floder mod destruktiv industriel udnyttelse.

Det gør 2015 til det farligste år nogensinde for miljøaktivister. Mere end tre bliver dræbt hver uge. Tallet er dobbelt så højt som antallet af dræbte kritiske journalister – en anden gruppe, der kan komme magthavere og magtfulde interesser på tværs.

Drabene fordeler sig på 16 forskellige lande, langt de fleste i Latinamerika, Afrika, Asien og Stillehavsregionen.

'Top 10' spænder fra Brasilien med 50 dræbte, Filippinerne med 37 og Colombia med 26 over Peru og Nicaragua hver med 12 dræbte, Congo-Kinshasa (11), Guatemala (10), Honduras (8), Indien (6) til Mexico på tiendepladsen med fire dræbte miljøaktivister (og mange andre politiske terrordrab i andre kategorier).

De fleste er dræbt i forbindelse med minekonflikter (udvinning af mineraler osv.), men der bliver også dræbt aktivister i forbindelse med skovrydning, kvægopdræt og anlæggelse af vandkraftdæmninger.

40 procent af de dræbte tilhører oprindelige befolkninger, der slås for deres interesser mod mineselskaber, der støttes af stater, der ikke vil anerkende deres rettigheder.

Global Witness kalder det stærkt sti-

Mordet på den honduranske miljøaktivist Berta Caceres, der på bestilling blev dræbt i hendes eget hjem, var et af de få drab på aktivister i 2015, der blev omtalt i de store medier.

gende antal mord for 'chokerende' og konstaterer:

"Disse tal vidner om, at miljøet er blevet en ny slagmark om menneskerettigheder. Over hele verden trænger den kommercielle industri stadig dybere ind i nye områder, drevet af efterspørgslen af produkter som tømmer, mineraler og palmeolie. Lokalsamfund, der sætter sig op imod dette, befinder sig i skudlinjen fra selskabernes private sikkerhedsfolk, statslige styrker og et blomstrende marked for lejermordere."

Saudi-Arabien:

Kriminelt regime troner i FN's Menneskerettighedsråd

Saudi-Arabien er en brutal og undertrykkende fascistisk diktaturstat, nok den værste i verden.

Det enevældige kongehus fører krig mod sin egen befolkning, som nægtes alle demokratiske rettigheder, og fører samtidig en folkemorderisk krig mod nabolandet Yemen. Det sker ustraffet, for Saudi-Arabien er Vestens nærmeste arabiske allierede og holdes kun oppe af støtten fra krigspartnerne USA, Storbritannien og Danmark.

DR's Horisont viste den 4. juli en fremragende dokumentarfilm fra landet, hvor det er forbudt at filme. Et britisk TV-hold fra ITV optog med skjulte kameraer og har desuden materiale med fra saudiske aktivister, optaget undre trussel om dødsstraf for 'terrorvirksomhed'.

Filmen giver et rystende billede fra et land, som burde isoleres og udstødes internationalt som et fascistisk terrorregime. Det styrer landet med en særlig udgave af radikal islamisme (wahabisme), som opfordrer til krig mod og udryddelse af alle 'vantro', indbefattet andre islamiske trosretninger.

Al Qaedas og Islamisk Stats ideologi er ikke til at skelne fra den saudiske statsreligion, som har realiseret 'kalifatet' og sharia-lovene.

Vil man bekæmpe islamistisk terrorisme – og det erklærer alle de danske krigspartier og tilhængere af den amerikanske anførte 'krig mod terror' – er den saudiske konge og kongefamilie det mest oplagte mål.

Men i stedet valfarter statsledere og kronede hoveder fra Vesten til Saudi-Arabien, der forsynes med det mest avancerede militære isenkram, mens deres torturbødler og politi uddannes i Storbritannien som allierede i 'kampen mod terror'.

Når det gælder militæruddgifter per

Hovedløse halshuggede lig af politiske fanger m.fl. stilles til offentlig beskuelse i Saudi-Arabien – men det må ikke filmes.

indbygger, indtager Saudi-Arabien en suveræn førsteplads. Med sine 32 millioner indbyggere bruger oliediktaturet ifølge SIPRIs tal 2.715 dollar per indbygger.

Bagmand for global terror

Fuldstændig grotesk er Saudi-Arabien, hvor al kritik af regimet er forbudt og stemples og straffes som terror, medlem af FN's Menneskerettighedsråd – i stedet for at være på anklagebænken for massive og permanente menneskeretskrænkelser.

Menneskerettighedsorganisationerne Amnesty International og Human Rights Watch har netop udsendt en opfordring til FN's generalforsamling om at suspendere Saudi-Arabien fra Menneskerettighedsrådet.

De siger blandt andet:

”Saudi-Arabien har begået grove og

systematiske krænkelser af menneskerettighederne og udnyttet sin position i FN's Menneskerettighedsråd til at blokere for undersøgelser af krigsforbrydelser. Derfor opfordrer verdens to største menneskerettighedsorganisationer, Amnesty International og Human Rights Watch, til, at FN's generalforsamling suspenderer Saudi-Arabiens rettigheder som medlem af Menneskerettighedsrådet, indtil Saudi-Arabien indstiller de ulovlige bombardementer i Yemen, og angrebene er undersøgt til bunds.”

Danmark holder også hånden over regimet. Alle krigspartierne er glade for partnerskabet. Ingen kræver stop for våbensalg og brud med Saudi-Arabien og det kriminelle kongediktatur og en politik for dets internationale isolation og udstødelse. Heller ikke Dansk Folkeparti, der har slået sig op som stærkt 'islamkritisk', undslår sig for alliancen med det mest ondsksfulde og forbryderiske islamistiske regime, der findes.

I begyndelsen af året gennemførte den danske elite med kongehuset i spidsen for Dansk Erhverv, Dansk Industri, Håndværksrådet samt Landbrug og Fødevarer et større fremstød for at knytte endnu tættere forbindelser med kongedømmet.

Saudi-Arabien fejrede nytåret ved at halshugge 49 kritikere.

Stemmer om Brexit fra nabolande

Krav om tysk folkeafstemning om EU

De tyske marxist-leninister i Arbeit-Zukunft har længe kæmpet for at få Tyskland ud af EU. De kræver efter Brexit, at der også i Tyskland holdes en folkeafstemning om medlemskab. Det er et krav, som de tyske venstrekræfter ellers er meget stille om. Arbeit-Zukunfts opråb distribueres som flyveblade rundt om i landet. Her gengives den første del.

Brexit-lejren i Storbritannien har sejret med knap 52 %. Udtræden af EU står for døren. Det er en rungende lussing til bosserne i EU. De befinder sig nu i deres vanskeligste krise. Ingen – hverken Merkel eller Gabriel, hverken Hollande eller Juncker, hverken Schulz eller Steinmeier – har nogen udvej.

Mere endnu: EU trues af disintegration. I mange EU-lande mødes Bruxelles' politik med had og vrede. Der rejses krav om flere afstemninger om EU.

Og det er godt, selvom det kan være svært at sige dette, fordi initiativer her til mest kommer fra højrekræfter, chauvinister og fascister. Kommunist, venstrekræfter og fagligt aktive kan imidlertid ikke blive ved med at trykke sig. De må tage stilling.

For én ting står klart: Som ingen anden samfundsklasse har arbejderne, arbejdsløse, men også talrige bønder – kort sagt dem, der er gjort fattige af den nyliberale EU-politik – sluttet sig til et Nej til EU. Er vi arbejderne parti eller ej?

EU er arbejderne og lønmodtagernes fjende! Det er en kapitalistisk magt programmeret til lønnedskæring, jobkilling og sikring af maksimalprofit. I Grækenland, Spanien, Portugal er der en social katastrofesituation, som EU bærer ansvaret for med sin politik. Og

her er Berlin, Merkel, Schäuble, Gabriel og Steinmeier hovedaktører, selvom de ikke er helt alene.

EU's Lissabon-traktat rummet er såkaldt socialt charter, som ikke er det papir værd, det er skrevet på. Hvad det siger om arbejderrettigheder, om solidaritet, om forbud mod diskriminering, bliver i hver eneste krise igen og igen skrottet og smidt i skraldespanden! Det har Grækenland demonstreret: Der blev overenskomstaftaler, love og sociale standarder revet over.

Hvem kan undre sig over, at arbejderne så massivt tager stilling imod EU? Men alle impulser fra venstrekræfterne i den retning savnes. Så disse overtages præcis af højrefløjen og fascister.

Arbeit-Zukunft er medlem af CIPOML - Den internationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer.

Briterne tog kontrol! Bliver Danmark den næste?

Af E. Hølemast, KPml, Norge

Folket har talt magten midt imod og gjort meningsmålingerne til skamme. 52 procent af briterne vil ud af Den Europæiske Union under slagordet 'Take control'.

“Det er facit, efter at EU-tilhængernes skræmmepropaganda ikke formåede at overbevise et flertal af Storbritanniens indbyggere om at forblive i EU. Udfaldet gør finanskapitalen og dens politiker-kaste rasende. Mediekanalerne og europæiske aviser har dagen efter været fulde af sørgesange og katastrofevarsler.”

Sådan skriver de norske marxist-leninister i Kommunistisk Platform i en kommentar til, at det britiske folk valgte at trodse magthaverne og stemte for Brexit ved folkeafstemningen den 23. juni.

Der spekuleres allerede i, om briterne vil gå efter en 'norsk løsning'. Norge er som bekendt dybt integreret i EU i kraft af EØS-aftalen, som et fler-

tal i den norske fagbevægelse finder alt for gunstig for kapitalen og ønsker at komme ud af. De norske marxist-leninister opfordrer derimod til at optrappe kampen mod EØS.

Efter Brexit

KPml konstaterer videre:

“Den største og farligste fejl, som demokratiske og venstrereformistiske kræfter og partier kan begå, er at spille videre på illusionerne om et bedre EU, en flinkere og mere social Union osv., sådan som Europæisk Venstreparti gør. Illusionsmageri af denne slags er i realiteten en håndsrekning til storkapitalens arbejderfjendtlige unionsprojekt. Og endnu værre: Efterhånden som brede masser gennemskuer den falske forestilling om, at EU lader sig reformere til noget bedre, vil de se på de reaktionære 'nationalistiske' kræfter som

eneste troværdige alternativ.

Dét ville være en livsfarlig udvikling for Europa, eftersom disse kræfter er en yngleplads for racisme og utilslørret fascisme.”

Enhedslisten er medlem af Europæisk Venstreparti, som med det græske Syriza, det spanske Podemos, det tyske Linke og det franske Parti Gauche massivt har støttet Camerons og den britiske tilhængersides kampagne for at blive i EU.

Enhedslisten er så vidt vides det eneste af medlemspartierne, der går ind for en national folkeafstemning om medlemskab og anbefaler udtræden. De øvrige partier drømmer stadig om at gøre EU til et folkeligt og progressivt projekt.

Se hele KPml's analyse af den britiske folkeafstemning på deres hjemmeside kpml.no.

Efter 'Brexit':

Kampen mod monopolernes 'Forende Europa' må forstærkes – især ved at bekæmpe borgerskabet i hvert enkelt land

Resultatet af den britiske folkeafstemning om at blive i Den europæiske Union eller forlade den blev en stemme for Brexit, som ikke var forudset af EU-elite, den globale elite, de kapitalistiske regeringer og medier, præsidenter eller finansyrster. Til trods for en voldsom skræmmekampagne stemte et flertal for at forkaste Camerons og EU's beregninger. Det er et hårdt slag mod EU-elite og dens plan for 'Europas Forenede Stater' fra 2025, og har efterladt ikke bare UK, men også EU i en usikker politisk situation, hvor mange forskellige kræfter søger at gøre sig gældende.

Leave-flertallet var ikke en højrefløjsstemme, det var ikke en racistisk eller fremmedfjendsk stemme, som de gløddende tilhængere af Den europæiske Union forsøget at fremstille det. Det var en bred folkelig stemme – med 52 procent imod 48 – solidt rodfæstet i den britiske arbejderklasse. Det var arbejderne og de brede folkemassers stemme, de fattiges stemme mod de rige, de almindelige mennesker mod bankmændene og finansjonglørerne i Londons City – en stemme som nød godt af det britiske bourgeoisie og dets regeringspartis splittelse. Det var et udtryk for deres ønske om at genvinde suveræniteten og rulle EU's nyliberale platform tilbage, som gør de rige rigere og de brede arbejdende lag stadig fattigere.

Både i Skotland og Nordirland stemte et flertal for at blive i EU. Det afspejler protesten mod det reaktionære og imperialistiske engelske bourgeoisie og manglende klarhed om monopolernes Forende Europa og dets klassekarakter. Kræfter som slås for Irlands genforening og for skotsk uafhængighed har krævet folkeafstemninger om dette. Og det er undertrykte nationers ret.

Men at smide et reaktionært imperialistisk bourgeoisie ud og erstattet det med EU's forenede reaktionære og imperialistiske bourgeoisie er ikke i arbejderne eller de brede massers interesse i nogen nation.

Den europæiske Union er de europæiske monopolers, deres regeringers og politiske partiers projekt for et indre marked med maksimale profitter beskyttet af toldmure og nu med pigtråd for at hindre flygtninge fra bomber, krig, sult og udbytning i at krydse grænserne. 'Europas Forenede Stater' er en vision om en ny imperialistisk og neokolonialistisk supermagt, på samme tid umulig og reaktionær over hele linjen. Det er ikke et fredens projekt, et projekt for velstand og velfærd, et folkenes projekt. Nyliberalisme er dets økonomiske doktrin, fastsat i EU's traktater og obligatorisk politik for medlemslandene, som understøttes af euro'ens herredømme, som blev påtvunget de fleste lande i unionen.

Hvor der er afholdt folkeafstemninger om de grundlæggende traktater, der fastsætter tættere integration og nye skridt i den økonomiske, monetære, politiske og militære union, har resultatet i de fleste tilfælde været et rungende Nej. De er i praksis blevet fejlet væk.

Såkaldte populistiske højrepartier har været i stand til at drage politisk fordel af den stadig voksende vrede over gennemførelsen af økonomiske og politiske diktater, der har gjort brede masser fattigere, såvel som over planerne om nye tiltag med mere af det samme. Disse har fremstillet sig selv som forsvarere af nationen og de nationale interesser imod EU, samtidig med at de

har forvansket Den europæiske Unions egentlige klassekarakter og gjort immigranter og flygtninge til syndebugke for de brede folkemassers forarmelse. Disse kræfters 'kamp' mod monopolernes Forende Europa er svag, inkonsekvent og splittende. Af præcis den grund promoveres de kraftigt af de borgerlige medier, som søger at skjule klassekarakteren af kampen mod Den europæiske Union og dens superstat.

Lad os fordømme, afsløre og energisk bekæmpe de ekstreme højrebewælgelser og partier, nationalistiske, racistiske og fascistiske, som betjener sig af 'social' demagogi for at hjælpe borgerskabet med at splitte og udbytte arbejderne og de brede masser og til at beskære folkenes borgerrettigheder og politiske frihedsrettigheder.

De socialdemokratiske, socialistiske og venstrereformistiske kræfter i EU og de faglige organisationer, som de leder, har været partnere i skabelsen af dagens monstrøse EU, af den katastrofale euro og den ødelæggende nyliberale politik – mens de samtidig har slået på trommer for ideen om 'et bedre EU', et reformeret EU, et folkenes EU, et 'socialt' Europa. Dette er illusioner, som tjener monopolerne. Fakta og al erfaring viser, at EU ikke kan reformeres til fordel for arbejderne og folkenes. Hvis EU's nyliberale arbejderfjendske og anti-folkelige traktater og institutioners lænker skal brydes, må de fjernes. EU og euro'en er fejlslagne projekter.

Reformisterne, og ganske særlig venstrereformisterne som Europæisk Venstreparti og dets medlemspartier fra Syriza og Podemos til det tyske Die Linke og det franske Parti Gauche spiller en meget beskiddet rolle som forsvarer af Den europæiske Union, mens de fremhæver sig selv som stærke kræfter mod nyliberalismen. Dette er et bedrag, som det er demonstreret af Syriza-regeringen. De har modsat sig dannelsen af brede folkelige bevægelser, som forbinder kampen mod EU med kampen mod nyliberalismen og erstattet de an-

tagonistiske klasse modsætninger mellem Kapital og arbejdere med politisk kamp mellem venstre og højre.

Denne venstre-reformistiske position vil uundgåeligt, når der i et land ikke eksisterer stærke og brede bevægelser mod Den europæiske Union og euroen, give de højrepopulistiske EU-kritiske kræfter frit spil, som bedriver social demagogi om de arbejdendes trængsler. Venstre-reformisterne gør sig skyldige i et stort forræderi.

Kampen mod det nyliberale EU viser sig ikke bare tydeligt i bevægelserne for at gå ud af unionen og for folkeafstemninger i diverse lande om at forlade unionen eller afskaffe euro'en, men også i arbejderkampene og de brede folkelige kampe mod de nyliberale politiske og økonomiske reformer, som er gennemført i alle EU-landene. Alle disse reformer bærer Den europæiske Unions stempel, som den arbejdsmarkedsreform, som Hollande-regeringen fremfører, den såkaldte 'El Khomri'-lov, som de franske arbejdere og kæmpende fagforeninger heroisk kæmper imod på trods af politistatstiltag.

Vi udtrykker vores fulde støtte til arbejderne, til de unge og de folkelige masser, og til deres kamporganisationer, som kæmper mod de nyliberale og reaktionære reformer, på trods af repression og kriminalisering af protesterne. Vi opfordrer alle arbejdere og undertrykte folk til at udvikle den internationale solidaritet i større og større udstrækning.

Sådanne konkrete kampe må fremme den politiske kamp mod EU og afvise

illusionerne om, at Den europæiske Union kan reformeres til en progressiv institution i arbejderne og folkenes tjeneste. Det reaktionære pro-EU borgerskab i alle landene svækkes uden for unionens institutioner, strukturer og traktater. Arbejderne klassensolidaritet overskrider de nationale grænser i og udover Den europæiske Union.

Efter Brexit

I UK må arbejderbevægelsen og de progressive og revolutionære kræfter rejse sig for at bremse planerne fra forskellige af borgerskabets fraktioner om at eliminere resultatet af folkeafstemningen eller påtvinge flere nyliberale tiltag, om vilde angreb på immigranterne og om at vælte byrderne over på arbejderne i sammenhæng med en Brexit-aftale med EU.

Brexit-afstemningen har opmuntret arbejder- og folkelige kræfter i hele Den europæiske Union og udenfor til at forstærke deres kampe. I EU udvikler der sig brede bevægelser, der forlanger folkeafstemninger i deres lande om at træde ud eller forblive. I lande med særlige aftaler med EU, som Norge og andre, udvikler kampen sig mod disses nyliberale karakter.

I et sådant scenarie må det være klart, at et brud med Den europæiske Union er tomme slagord, hvis det ikke er snævert forbundet med arbejderne, de arbejdende massers og folkenes kamp mod de herskende klasser i deres eget land og deres reaktionære og opportunistiske lakajer.

Kampen mod Den europæiske Union vil kun blive en succes, hvis den er grundet på en solid basis – nemlig arbejderklassens og de brede folkelige massers kamp mod deres eget bourgeoisie for at besejre det.

Derfor må der skabes brede arbejderenhedsfronter og folkefronter, eller de må styrkes, hvor de allerede findes. De må kæmpe for arbejderne økonomiske og politiske interesser, for det undertrykte flertals demokratiske rettigheder, imod de imperialistiske krige og krigsalliancer som NATO, mod militariseringen og oprettelsen af politistater, for suverænitet og national uafhængighed, for nationernes ret til at være herrer over deres egne anliggender og deres skæbne.

Læren af folkeafstemningerne i EU-landene, og også af Brexit, er at protesterne og de økonomiske kampe imod konsekvenserne af krisen og de nyliberale nedskæringstiltag nødvendigvis bliver til en politisk kamp mod de borgerlige regeringer og Kapitalens overnationale institutioner.

Det er vores opgave at forbinde dem begge uløseligt sammen i én klassekamp: Proletariatets kamp for at besejre bourgeoisiet og bygge det ny samfund uden menneskets udbytning af mennesket.

Juli 2016

Koordinationskomiteen for Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML)

Initiativet Stop Terrorkrigen ændrer navn til Stop Terrorkrigen – Ud af NATO

Antikrigsinitiativet Stop Terrorkrigen tager konsekvensen af NATO-alliancens nye afgørende fokus på det europæiske kontinent og dens ny kolde krig her. Kampen mod NATO må sættes i centrum for fredskampen i Danmark og Norden, konstaterer det. Derfor ændrer det nu også sit navn for at understrege dette fokus.

Krigsalliancen NATO har med topmødet i Warszawa den 8. og 9. juli 2016 taget nye skridt til at optrappe konfrontation og spændinger i Europa med en forceret oprustning af medlemslandene, konstaterer Stop Terrorkrigen:

En ny kold krig er i gang. I fokus står krigsforberedelser mod Rusland. EU – Den europæiske Union – baserer nu sin globale strategi på et snævert strategisk militært samarbejde med NATO.

Den såkaldte krig mod terror indledtes efter 11. september 2001 og forsætter uden ophør med USA og NATO som hovedkraft. Den indledtes med invasionen af Afghanistan og fortsatte med den kriminelle krig mod Irak, mod Libyen, i Syrien og mange andre steder. Formålet: At fremprovokere regimeskift og sikre Vestens strategiske kontrol med landene. De negative følger har været enorme.

Disse udviklinger får antikrigsinitiativet Stop Terrorkrigen til fremover at

sætte endnu større fokus på den farlige situation på det europæiske kontinent og ikke mindst på oprustningen i Norden.

Danmark spiller en central rolle for NATOs nordflanke og en væsentlig rolle i militariseringen og oprustningen af EU.

I en udtalelse fra initiativet hedder det blandt andet:

Danmark har besluttet at købe super-avancerede Joint Strike Fighter krigs-fly – og optrapper evne til at føre krig i cyperspace, militarisering af Arktis og Grønland og en ny aggressiv rolle i de baltiske lande på grænsen til Rusland med kampfly og soldater. Den nuværende danske statsminister Lars Løkke Rasmussen mener ligesom forgænger Anders Fogh Rasmussen, at Danmark skal stille op hver gang NATO kalder.

Det betyder også, at Danmark udover at indgå i den dyreste våbenhandel nogensinde med købet af nye F35 kampfly vil sigte mod et årligt krigsbudget på 2 pct. af BNP: Oprustning på bekostning

af velfærd.

På denne baggrund ændrer initiativet sit navn til Stop Terrorkrigen – Ud af NATO.

Det opfordrer den danske krigsmodstand, EU-modstanderne og alle progressive kræfter til at være med til at udvikle en kamp for et selvstændigt, alliancefrit og neutralt Danmark – og et tilsvarende Norden. Imod både EU og NATO – to reaktionære, imperialistiske og krigsførende alliancer i snævert samarbejde.

Initiativet Stop Terrorkrigen startede under navnet Nej til krig og terror som en landsdækkende bevægelse mod Afghanistan-krigen og den danske krigsdeltagelse. Det har siden været aktiv i organiseringen af modstanden mod Irak-krigen i 2003 og senere, mod Libyen-krigen i 2011, mod undergravningen og krigstruslerne mod Syrien osv.

På hjemmesiden www.stopterrorkrigen.dk findes en udførlig dokumentation af den danske krigsmodstands aktiviteter og aktioner siden 2001 – og samtidig en lang række analyser og dokumenter fra den danske og internationale antikrigsbevægelse.

Følg Stop Terrorkrigen – Ud af NATO på facebook

Tribunalforening: Danmarks krige skal også undersøges

Pressemeddelelse fra Tribunalforeningen til undersøgelse af Danmarks krige i Irak og Afghanistan.

I England kunne befolkningen få sandheden frem: Hvordan premierminister Blair på et usandt grundlag førte sit land ind i en ulovlig krig. Chilcot-kommissionen dokumenterer det nu med utallige dokumenter.

Men i Danmark har Venstre blokeret for en enhver uhildet undersøgelse, blokeret for domstolsafgørelser, blokeret for en kommissionsundersøgelse og

nedsat en narresut af en historikerundersøgelse.

Den danske befolkning må ikke få en officiel kommissionsundersøgelse – og få sandheden at vide – sådan som i England.

Vi kræver, at befolkningen får den fulde sandhed om, hvordan Danmark på samme måde blev inddraget i Irakkrigen, som har kostet otte unge danskere livet.

Den danske befolkning har krav på at

få oplyst, på hvilket grundlag vi har sendt og fortsat sender danske soldater i krig, og de danske soldater har krav på at vide, hvilke regler der gælder for moderne krigsførelse, og lære af de erfaringer, som kan uddrages af tidligere missioner.

Tribunalforeningen opfordrer alle danskere til at støtte kravet om en uvildig kommissionsundersøgelse.

Støt Tribunalforeningen – vi undersøger Danmarks krige, når Folketinget ikke vil.

NATO-topmøde:**De nordiske lande har allerede underskrevet en håndfæstning***Af Gerd Berlev, Tid til fred/Aktiv mod krig*

den på fuld fart frem: Forslaget til forstærket NATO-EU-samarbejde er forberedt til NATO-topmødet. De internationale indsatser er aftalt. De nordiske deltagere er taget i ed til topmødet.

Enhver, som tager klappen fra øjet, kan se, at Rusland ingen fordel har af at angribe et NATO-land, og krigene i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien leverer selv beviserne for, at disse krige har skabt og vil skabe terrorister. Med frygten i hånd skal USA's nye "kolde" krig gennemtrumfes i Norden.

Denne aftale skaber i mange år frem en binding af de nordiske landes regeringer til USA's krigspolitik.

Ud over en hyggelig middag med Obama kom et omfattende fællesdokument ud af mødet mellem USA og regeringscheferne fra de nordiske lande, Danmark, Sverige, Norge, Finland og Island, 13. maj 2016. De villige ofre lod sig voldtage, barnet blev en håndfæstning, der "binder os på hånd og mund".

På et to timers møde lykkedes det "aftalepartnerne" at blive enige om en stram køreplan for fordeling af opgaver, indsatser og ansvarsområder for de nordiske lande, som en integreret del af USA's plan for europæisk sikkerhed og fælles holdninger til NATO-topmødet 8.-9. juli.

Planen bygger på et fundament af ler. Den forudsætter en demokratisk enighed, der ikke er besluttet i parlamenterne. De historiske kendsgerninger om Krim ændres med et pennestrøg. Desuagtet er planen forpligtende på ubestemt tid, på en lang række områder – hensynsfuldt pakket pænt ind i uforpligtende hensigtserklæringer.

Fredsbevægelserne må hæfte sig ved, at aftalen betyder øget oprustning og militarisering i NATO-regi, mens konfliktløsning og dialog nedprioriteres. Den stærke part vælger krigens vej, en

krig med potentialet til brug af atomvåben i Europa.

Aftaleparterne forpligter sig til at styrke investeringer i forsvar og militær kapacitet og samarbejde i globale spørgsmål uden for Europa. De nordiske landes bidrag opregnes minutløst.

Aftaleparterne er enige om, at NATO er nøglen til europæisk sikkerhed, de støtter et tættere samarbejde mellem NATO og EU og understreger betydningen af at opretholde "den europæiske sikkerhedsorden", uden nærmere definition. Det liberale mantra – økonomisk frihed, åbne markeder og fri handel – fremhæves som grundlæggende for borgernes velfærd, det multilaterale handelssystem som afgørende for den globale økonomi og uddybning af de transatlantiske bånd gennem handel og investering, herunder TTIP, udnævnes til en fælles strategisk interesse.

De NATO-allierede forpligter sig til at fremme et militært samarbejde med ikke-NATO-landene Sverige og Finland, og de er rede til at bidrage til øget allieret tilstedeværelse i de baltiske lande og deltage i bekæmpelsen af Daesh.

Planen sætter militariseringen af Nor-

OKTOBER BOGBUTIK**København****Vesterfælledvej 1B****1750 København V****tlf: 50 55 99 30****Åbningstid:****alle hverdage 15-17.30****Oktober Bogbutik Fyn****Skibhusvej 100****5000 Odense C****66 14 89 83****Åbningstid:****Man-, ons- og fredag****12 - 17.00****Oktober - Århus****Ny Munkegade 88 kld.****8000 Århus C****51 86 71 97****Åbningstid:****fredag 14 - 17.00**

Støt Antoine Deltour

Whistleblower idømt fængsel i Luxleaks-sag

Der er faldet dom i den såkaldte LuxLeaks-sag ved en domstol i Luxembourg. Whistleblower blev idømt fængsel, forbryderen sidder fortsat som formand for EU-kommissionen.

To whistleblowere (sladrehanke) blev dømt. Den ansvarlige for ulovligt skattely er aldrig blevet undersøgt eller retsforfulgt – han var premierminister og derpå EU-kommissionsformand. Sagen har afsløret EU i en beskidt rolle som redskab for de multinationales virksomheders skattefiflerier.

To tidligere ansatte i revisionsfirmaet PriceWaterhouseCoopers er blevet dømt for at have afsløret dokumentation for, hvordan Luxembourg gav lukrative skatterabatter til multinationale selskaber, hvis de kanaliserede deres overskud fra andre europæiske lande til det lille fyrstedømme.

På den måde undgik firmaerne at betale skat i de lande, hvor de tjente penge.

Straffen lød på et års betinget fængsel

Jean-Claude Juncker og Antoine Deltour. Collage: Folkebevægelsen mod EU.

til den 28-årige revisor Antoine Deltour og ni måneder til hans kollega Raphaël Halet.

Den skatteminister i Luxembourg, som stod bag skattelyet til de multinationale, og som var premierminister, er i dag formand for EU-kommissionen. Hans navn er Jean-Claude Juncker.

Junckers rolle er aldrig blevet undersøgt, og et flertal i EU-parlamentet afviste sidste år et forslag fra blandt an-

det MEP Rina Ronja Kari om at rejse mistillidsvotum til Juncker for at få ham til at gå af.

EU vil derimod gøre det nemmere at få whistleblowere retsforfulgt.

Du kan læse mere om den såkaldte LuxLeaks-sag og skrive under på støtte til Antoine Deltour på: support-antoine.org.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 7 - 2016

TEMA: BREXIT – OG EFTER
EU og NATO sikrer ikke fred og
fremgang s. 2

Chilcot-rapporten s. 3

Kære Lars Løkke s. 4

Europas korteste pension
til danskerne s. 6

NATO: Oprustning til krig s. 8
Sommertræf 2016 s. 12

Brexit: Nej til storkapitalen og
EU-eliten s. 14

TEMA: Brexit – og efter s. 15
Næste stop: Daxit s. 18

Vil gennemtrumfe TTIP s. 20
SaudiArabien i FN s. 22

CIPOML: Forstærk kampen
mod monopolernes Union s. 24

Verden ifølge Latuff

Undersøgelsen af Englands deltagelse i Irakkrigen 2003 må følges
op med sigtelse af Tony Blair for krigsforbrydelser